

FROM TIRUTTANI AND PUTTUR TO MADRAS  
TO OFFER SATYAGRAHA IN CONNECTION WITH  
THE BORDER DISPUTES

22nd September 1956]

[Mr. Speaker]

This question of boundary disputes has come before this House for discussion in the shape of questions and resolutions, and this question was also discussed during the discussion on the motion of thanks to the Governor's Address. This question cannot therefore be now regarded as a matter of urgent public importance. The fact that 200 Tamil volunteers are going to March from Tiruttani and Puttur by foot to Madras can also not be the subject-matter of an adjournment motion. I, therefore disallow this motion under rule 41.

(Sri A. Ratnam rose.)

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Revenue will reply to the debate on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 10 OF 1956).

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I carefully listened to the speech of the hon. the Leader of the Opposition yesterday, and I found as usual in his speech heat and eloquence but not any convincing arguments supporting his case except vague and unfounded allegations about the *bona fides* of the Government. He said that the Government were marking time, that they were not earnest in bringing forward an all-comprehensive reform, that they were tinkering with this question, that they wanted to postpone the real and important part of the reform, that they wanted to please and satisfy the landholders, and so on. Now I shall explain the position. The House will then know what the Government have been doing and whether there is any basis for the charge that the Government are not earnest in their attempts to bring forward land reforms. The Government were anxious to bring forward this land reform and they were also particular to bring in an all-embracing legislation consisting of provisions for the fixation of fair rent, imposition of a ceiling on holdings, and a limit regarding the acreage under personal cultivation, and also a provision for enabling the tenants or the cultivators to get proprietary rights, that is, to become owners of the land. Therefore the Cabinet Sub-Committee sat for a number of days and prepared a scheme which embraces all these factors. They were about to introduce the Bill and pass the legislation. But, unfortunately, Sir, they came across certain constitutional and legal difficulties. So, that scheme as a whole could not be proceeded with. The difficulty was this. In the matter of providing that the tenant should become the owner of the soil, the scheme envisaged that by an arrangement, during a particular term of years, the tenant would be enabled to

10-10  
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1956]

purchase the right of the owner. That arrangement was something like an attornment as between the landlord and the tenant. But, we found that it could not be done that day. If at all, it could be done through the Government only. That is, the Government have to acquire the land first and then distribute it to the tenant and pay compensation to the landlord. The whole scheme has been prepared on the basis of establishing relationship between the landowner and the tenant directly the tenant being enabled to purchase the owners' rights. But, that scheme could not go through as such. So, the scheme had to be modified. Naturally we require some time to prepare another scheme. How it has to work has to be decided and it will take some time. The Government, however, thought that something should be done in the matter of fair rent at last. So, the Government have now brought forward the Fair Rent Bill. Otherwise, the whole scheme of land reform could have been gone through. It could not be done on account of certain legal and constitutional difficulties.

With regard to the present Bill, I may state that when a larger scheme of reform was under contemplation, it was brought to our notice that certain landlords tried to evict tenants rather hastily so that the scheme may not apply to them and that gave rise to difficulties in the case of a number of tenants who would be evicted from their tenancy. Therefore, the Government thought it fit to bring in a Bill to stop evictions pending these land reform proposals and legislation in that regard. Under these circumstances, the Act of 1955—the Cultivating Tenants Protection Act—was passed. We thought that the land reform proposals could be brought within that year. That is why we fixed one year. That very fact shows that the Government contemplate urgent steps for introducing the reform. If only they had wanted to adopt dilatory tactics, they could have fixed two years or even three years. Only because they were anxious to introduce it early, they had fixed one year. Within that one year, it could not be done, because various events have taken place, many burning questions have arisen such as the reorganization of States and other matters. The Government were preoccupied with so many other things and the scheme of reform had to be gone through in detail to suit and not violate the provisions of the law. Naturally, that took time. That is why the Government are put to the necessity of extending the life of this Act for two years.

Sir, in preparing this Bill, because the term was two years, the Government thought that if it was for a short time, six months or one year, the Bill as such could be gone through. But, we do not know, the General Elections are coming up and the formation of new Ministries and all these things have to take place and we are not quite sure whether the entire reforms could be carried out within that year. That is why the term has been put by way of caution at 2 years. Now, two years is a rather long period from the point of view of both the tenant and the landlord. That is why a new



22nd September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

amendment is sought to be brought forward so that the landlord, I mean the small landholder, may not be adversely affected by stopping all evictions for two years. That is why by the amendment it is sought to lay down that the landlord who entirely depends on the income from the land and who has no other means of livelihood may be enabled to have recourse to resume a portion of the land let out to the tenant and that is to be restricted to half of the tenants' leasehold with a limit at 5 acres. Now, it has been pointed out that by this amending Act quite a large number of tenants would be affected. But, on examination, I find that that will not be the case. One hon. Member even ventured to suggest that as many as 70 per cent of the tenants will be affected. I wonder wherefrom he got those statistics. I will be able to give some rough figures which will show that it will affect only a small percentage of tenants. In the matter of this resumption of land by the landlord, a very small percentage only will be affected. I had certain figures, but I am not able to get at them just now. Only about 50 per cent of the total cultivable lands is under lease of this nature and if half of it is resumed, it will only affect a very small percentage of the tenants. At a later stage, I will give the exact figure.

Now, Sir, this term 'personal cultivation' has been defined in a restricted manner and there cannot be any apprehension that under the guise of 'personal cultivation', absentee-landlords will take advantage of it.

Sir, another hon. Member said that this was a vote catching device and that is why we are trying to enlist the sympathy of the small landholders and it was also said that the big landlords are appearing in the guise of small landholders. It cannot be so. Because, if it was a question of vote-catching, the device will be to placate a larger number of people and it is admitted that a large number of people are tenants and not landholders. Therefore that kind of argument will not hold good. On the other hand, we are trying to do justice irrespective of the consideration how it will affect particular sections. If it was a question of vote-catching, surely, we would like to placate that section which had larger number of votes. Now, while pressing the claims of the tenant, it should be understood that the landlord has got certain legal rights and that the tenant has none except the fact that he is allowed to cultivate the land. We should think of the existing right of the landlords. What the Government are doing is, they are trying to take away some of the rights of the landlords and to give those rights to the tenant. By means of legislation, we are giving the tenant proprietary rights, of course, compensating the loss of the landholders to some extent. The whole question should be studied from the point of view of the existing ownership rights of the landlords. We are trying to confer some of these rights on the tenant and do justice by him.

We must also bear in mind that in introducing land reform we should not allow production to suffer. That is in fact our main

10-20  
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1956]

object. Production from agricultural land should not only not dwindle but also increase by 25 or 30 or 40 per cent. We should not, therefore, drastically make any adjustment in order to suit certain ideologies. We must bear in mind the basic fact that production should not suffer. On the other hand, it should be increased.

Then, there is another point. This measure is purely a temporary measure and the Government have tried their best to make a few modifications in the existing Act so that they may be fair and just to all sections of the agricultural community. The Government contemplate a more comprehensive legislation. Pending its introduction, the Government have come forward with this measure. But certain hon. Members think of only one section of the community. Government cannot do like that. They must take into consideration all factors and do justice to all sections of the people.

Sir, I have answered the main accusation that the Government are not earnest about introducing land reforms. The Government did take all steps to this end but owing to certain exigencies and difficulties we have had to phase the reform. There are three phases. One is prevention of eviction. The second is imposition of fair rent and a measure dealing with the subject will come up before the House in a day or two. The final stage would be fixing of ceiling on holdings and provision for the tiller of the soil to get proprietary rights over the land. This is the policy of the Government. I submit, Sir, that the other points raised by hon. Members deal with clauses and I shall deal with them at a later stage.

SRI M. NARAYANA KURUP : I would like to ask the Hon. Minister whether the constitutional difficulty experienced by him is peculiar to this State and if so, whether it has been examined in the light of the new constitutional amendments.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have already stated that we can get over the constitutional difficulty by taking over the surplus land ourselves, and distributing the same. But that involves a number of difficulties. That is why, the Government have thought of bringing about some arrangement between the landlord and the tenant. Of course, when the Government introduce the other scheme, they may probably be forced to adopt this course of taking over the surplus land. Details have to be worked out and naturally it takes time.

MR. SPEAKER : I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”



22nd September 1956]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : We shall take up the consideration of the Bill, clause by clause.

*Clause 2.*

Clause 2 was put and carried.

*Clause 3.*

\* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“ (i) In sub-clause (1) (a), *omit* the words ‘ belonging to another ’ occurring in lines 29-30.

“ (ii) In sub-clause (1) (a) (ii), *after* the words ‘ the heirs of such person ’ occurring in line 33, *add* the words ‘ in possession ’.

“ (iii) In sub-clause (4) in the proposed clause (g), for the words ‘ any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land ’ occurring in lines 8-10, *substitute* the words ‘ any reference to an extent of wet land shall be deemed to include a reference to its equated extent of dry or garden land ’.”

As regards the first amendment I have moved, the tenant need not necessarily be in possession of a land belonging to another. The owner of a land might have mortgaged with possession his land to a mortgagee and the mortgagee might have leased it back to the owner. He might be in enjoyment of the land, not in his capacity as owner but in his capacity as tenant of the mortgagee. Therefore, it cannot be the case that in all circumstances, the tenant will not be the owner and will always be in possession of a land belonging to another. It may sometimes belong to himself. He might have transferred his right of possession to a mortgagee and from the mortgagee he might have taken back the lands on lease. Therefore, I say the term “ belonging to another ” may not be applicable in all cases.

Regarding my second amendment, a tenant is always in possession of the land and when he dies, his heir may not care to continue in possession as lessee. He may reject the tenancy agreement entered into by his father or by his ancestor and in such cases, simply because he is an heir of the tenant, he should not be charged with the responsibilities of tenancy. Unless he continues to be a tenant, he should not be made liable for the responsibilities of tenancy, under the tenancy agreement. Therefore, it is, I say, a mere heir should not be brought within the mischief of this provision.

Coming to the third amendment I have moved, I want to express the language mentioned in sub-clause (4) in another form. When wet lands are mentioned in any particular provision of this Bill, they will also include a reference to an equivalent extent of

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [22nd September 1956]

dry land. My amendment is, "any reference to an extent of wet land shall be deemed to include a reference to its equated extent of dry or garden land".

10-30 a.m. Nowhere in the Act area is given of dry lands. In the Bill reference is always made only to the area of wet lands. Therefore the area of wet lands mentioned will also be considered to have a reference to its equated area of dry lands or garden lands.

These are the amendments that I suggest for the acceptance of Government.

The amendments were duly seconded.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I appreciate the good intentions of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar in moving the amendments. He is an eminent lawyer of our State. I would therefore request him to consider the implications of what he has suggested. The first amendment he has moved is for the deletion of the words "belonging to another". Cultivating tenant means a person who contributes his own physical labour or that of the Members of his family in the cultivation of any land belonging to another. I believe the words "belonging to another" do not specify a particular person to whom the lands belong. All that it says is that the land should not belong to the tenant. The tenant is not the owner of the land. Although he is in possession of the lands, he is not the owner of the lands. The lands belong to somebody else. That is the elementary principle of tenancy. The omission of the words "belonging to another", I am afraid, may mean something else. Therefore I would request the hon. Member to consider the implications of the amendment he has proposed.

Similarly with regard to the other question of heirs, the cultivating tenant himself has been defined earlier. It has been defined as a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family. That covers the other thing. If there is a heir who does not contribute his own labour or that of the members of his family then even though he happens to be a heir of a deceased tenant that man cannot continue to claim the rights of the cultivating tenant. The Bill has been drafted after careful scrutiny by the Select Committee. Therefore I would like to ask him to think about it and be sure of the position he has taken. Of course if there is a mistake, even now the Government should be prepared to amend the clause. That is how I look at the whole problem.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, there are certain cases where the owner becomes a tenant, as in the instances cited by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar. When a owner mortgages the property with possession to another and takes back the land on lease himself, in such cases the ownership remains with the mortgagor himself, only the mortgagee is in possession. The ownership is not transferred. Possession is



22nd September 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

transferred to the mortgagee. In such cases the owner also is the tenant. Such exceptional cases should be provided for. If the cultivating tenant is to be considered one who takes another's land on lease, the mortgagors who take possession of the land under lease may not come under that explanation.

\* SRI M. NARAYANA KURUP: Even assuming there are such cases, I think, they are covered by the clause. First of all, it does not say "belonging to in ownership". The High Courts have given numerous decisions where the owner-mortgagor takes back his property on lease from the mortgagee, they are treated as separate transactions. In those cases the mortgagee is the owner.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Cultivating tenant in relation to any land means a person who carries on personal cultivation on such land. That is one thing. Then it should be under tenancy agreement. In the tenancy agreement there are two parties to the agreement, one person who is entitled to lease and another taking the land on lease. Therefore I do agree the words "belonging to another" are not necessary. If they are there, they might create difficulties in respect of usufructuary mortgagees leasing out the property to the owner himself. Therefore nothing would be lost by omitting those words. On the other hand, the other types of cases will also be covered by omitting those words. Therefore the first amendment may be accepted. With regard to the other amendments, if the suggestions of the hon. Member are accepted, they are likely to create difficulties rather than resolve them. I would request him to withdraw the other amendments.

\* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I withdraw the other amendments, Sir.

The other amendments (ii) and (iii) were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (a), omit the words 'belonging to another' occurring in lines 29-30."

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 4 do stand part of the Bill."

SRI C. KANDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments, namely:—

"(i) In the proposed clause (a), for the words 'a month' occurring in line 25, substitute the words 'six weeks'.

"(ii) In the proposed clause (aa), for the words 'a month' wherever they occur, substitute the words 'six weeks'."

[22nd September 1956]

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendments, Sir. I also beg to move the amendments standing in my name, namely :—

“(iii) In Explanation III, for the existing sub-clause (i), substitute the following :—

“(i) the 23rd August for lands where Tanjore Tenants and Pannaialai Protection Act, 1952, was in force in Tanjore district.”

“(iv) After the existing sub-clause (iii), add the following as new sub-clause (iv) :—

“(iv) 31st March 1955 for lands where Tanjore Tenants and Pannaialai Protection Act, 1952, was not in force in Tanjore district.”

SRI P. RAMAMURTHI : I second the amendments, Sir.

\* SRI C. KANDASAMY : தனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதம் செய்யும்போது, “ஒரு மாதம்” என்பதை “6 வாரங்கள்” என்று மாற்றவேண்டுமென்ற யோசனையை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, no. It is not correct. We decided that it should be six weeks in respect of the other cases.

\* SRI C. KANDASAMY : இல்லையென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார். இருந்தபோதிலும்கூட, இம்மாதிரியான விஷயங்களுக்கு 12 நாள் அதிக அவகாசம் கொடுப்பதினால் எந்தவிதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாது, என்ற வகையிலும், அம்மாதிரி காலவரையறை கொடுப்பது அவசியம் என்ற வகையிலும் தான் நான் இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில் அவ்வளவு சிரமம் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This point was fully considered by the Select Committee. As a matter of fact the wording of sub-clause (a) was “. . . if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord does not pay such rent within one month after such commencement . . .” It has now been changed to six weeks. It was thought that in respect of arrears due before the commencement of this Act, persons may not be aware of the commencement of the Act, and there may be delay and therefore the time was extended to six weeks. So far as the rent that becomes due after the commencement of the Act one month was thought to be a reasonable time and therefore the period of one month was retained, making a distinction between the arrears which has become due before the commencement of the Act and arrears becoming due after the commencement of the Act. This difference was made because persons may not actually know when the Act came into force. Therefore it is not necessary to further extend the period. As I said this was fully discussed in the Select Committee and the distinction between the two categories was accepted.



22nd September 1956]

\* SRI M. NARAYANA KURUP : I think the time here is not 10-40  
very material because in the subsequent clause it is stated that a.m.  
even after filing a petition, if the tenant deposits the amount the  
claim for resumption shall be disallowed.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் கருத்து என்னவென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்கெனவே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1952-லிருந்து அமுலில் இருந்துவருகிறது. ஆனால், அந்த ஜில்லாவிலே ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலச்சவாந்தாராக இருந்தால், அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் திருத்தப் பிரகாரம் 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட்மீ 23-உக்கு முன்னிலிருந்து ஏற்படக்கூடிய பாக்கியெல்லாம், சட்டம் அமுலுக்கு வந்த 40 நாட்களுக்குள்ளாக திருப்பிக் கொடுக்கப்படாவிட்டால் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சட்டம் அமுலில் உள்ள அந்த நிலங்கள் விஷயத்தில் 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட்மீ 23-உக்கு முன்னிலுள்ள பாக்கியைக் கேட்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஏனென்றால், இன்றைக்கும் அமுலில் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் பாக்கி கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், நிலச்சவாந்தார் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தியிருப்பார்கள். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இந்தச் சட்டம் கிடையாது. பழைய பாக்கியை அதிகப்படியான குத்தகையடி நாற்பது நாட்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அது விவசாயிகளுக்கு சிரமமான காரியம். ஆகவே, 1952-லிருந்து பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. சட்டம் அமுலுக்கு வராத வருஷத்தில் பாக்கி யிருந்தால் அந்த பாக்கியை 40 நாட்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருஷம் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் சட்டம் 1952-ல் நிறைவேற்றியபோது, அதற்கு முந்திய வருஷ பாக்கியை ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு மாதத்திரம் 1952-லிருந்து பாக்கி கொடுத்தால் தான் நிலத்தில் இருக்கலாம், இல்லாவிட்டால் நிலத் தைவிட்டு அப்புறப்படுத்திவிடுவோம் என்று சொல்வது நியாயமாக இருக் காது. இந்த மசோதாவில், 4-வது ஷரத்து (ஏ) பிரிவில் மூன்றாவது விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது :

“Explanation III.—For the purposes of this section, ‘arrear’ shall not include the rent payable to the landlord and accrued due before—

(i) the 23rd August 1952 in the Tanjore district . . . .”

மேற்கண்ட விளக்கத்தின் (1) வது பிரிவை கீழ்க்கண்டபடி மாற்றவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“(i) the 23rd August for lands where Tanjore Tenants and Pannaial Protection Act, 1952, was in force in Tanjore district.”

ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருக்கிற நிலங்கள் விஷயத்தில் தஞ்சாவூர் சட்டம் “அபி” ஆகவில்லை. ஐந்து வருஷ பாக்கியை ஒன்றாகச் சேர்த்து திடீரென்று கட்டச் சொன்னால் எப்படி முடியும்? சென்ற வருஷம் கொண்டு வந்த தஞ்சாவூர் சட்டத்திலே கூட ஒரு வருஷ பாக்கியைத்தான் கட்டச் சொல்லியிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஒரு வேலிக்குக் குறைந்த நில முள்ள நிலச் சவாந்தார்களிடம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அந்த ஒரு பகுதி விவசாயிகள் மாதத்திரம் ஐந்து வருஷ பாக்கியைச் சேர்த்து 40 நாள் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அநீதியாகும். பாக்கியிருந்தால், சிவில் கோர்ட் மூலமாக வசூல் செய்ய முடியும். அந்த அதிகாரத்தை ரத்து செய்யவில்லை. நாற்பது நாட்களுக்குள் பாக்கியைக் கட்டவில்லையென்றால், நிலத்தைவிட்டுப் போ என்று சொல்வது நியாயம் இல்லை. சென்ற

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

வருஷ பாக்கியிருந்தால் அதைக் கொடுத்தாலும் நிலத்தைப் பயிரிடலாம் என்று அம்மாதிரி குறைந்தபட்சமாகச் சட்டம் செய்யவேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக எல்லா பாக்கியையும் கொடுக்கவேண்டும், அப்படியானால்தான் நிலம் என்று சொல்வது சரியல்ல. பாக்கி வரவில்லையென்றால், சிவில் கோர்ட்டில் விவகாரம் நடத்தி வசூல் பண்ணமுடியும். ஆகையால், இந்தத் திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**SRI P. RAMAMURTHI :** இந்த மசோதா இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 40, 60 வாரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரதேசம். அந்த இடத்திலே இதுவரை வந்திருக்கின்ற முறைப்படி வருஷம் வருஷம் அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்குள்ளே தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரி சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு ஜாஸ்தி சலுகை கொடுக்கக் கூடாது. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து பாக்கி இருந்தால், அதை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கே ஏற்கெனவே வாரம் சம்பந்தமாக எந்தவிதமான சட்டமும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் சம்பந்தமாக என்ன போட்டிருக்கிறோம் ?

‘(aa) who, in the other areas of the State of Madras, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after such commencement . . .’

1954 மார்ச்சுக்குப் பிறகு கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்காமற்போனால், அவர்களுக்கு இந்த நிலம் கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. 60, 40 வாரம் இருக்கக்கூடிய பகுதியும் இருக்கிறது, இல்லாமலிருக்கக்கூடிய பகுதியும் இருக்கிறது. இல்லாமலிருக்கக்கூடிய பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களிலே என்ன நிலைமை இருக்கிறதோ, அதே நிலைமை அவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டாமா என்பதுதான் கேள்வி. எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் எந்த ஷரத்து பொருந்துமோ அதே ஷரத்து தஞ்சை ஜில்லாவிலும் பொருந்தவேண்டுமென்பதுதான் கோரிக்கை.

10-46  
a.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Sir, not only the hon. Leader of the Opposition but also the hon. Member Sri Ramalingam has not understood the purport of the Explanation and the sub-clauses. As has been pointed out by the hon. Leader of the Opposition, there are two cases. One is the case in respect of which the Tanjore Tenants and Pannaial Protection Act applies and the other is the case in which that Act does not apply. What is stated in Explanation III is that in respect of arrears before 23rd August 1952 the landlord cannot claim it in the Tanjore district. But as far as other areas are concerned, whatever be the arrears he can claim it provided it is payable. The point raised by Mr. Ramamurthi is that such a provision is already there that only in respect of persons to whom the Tanjore Act does not apply, the general provision will apply and in respect of persons to whom the Tanjore Act applies, they will have to pay it. But my own view is that this Explanation is unnecessary. It is purely academic and is of no practical value because the period



22nd September 1956] [Sri C. Subramaniam]

of limitation is three years. So I would like to remove Explanation III and leave the general provision to remain and it is not likely to work any hardship. Sir, I move—

(v) 'That Explanation III be deleted.'

MR. SPEAKER: The question is—

"That Explanation III be deleted."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Mr. Kandasamy, withdrawing his amendments?

SRI C. KANDASAMY: Sir, I am not withdrawing them.

MR. SPEAKER: The question is—

"In the proposed clause (a), for the words 'a month' occurring in line 25, substitute the words 'six weeks'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"In the proposed clause (aa), for the words 'a month' wherever they occur, substitute the words 'six weeks'."

The amendment was put and lost.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I beg leave to withdraw the two 10-50  
amendments [Nos. (iii) and (iv)] moved by me. a.m.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 4 as amended was put and carried.

Clause 5.

Clause 5 was put and carried.

New clause 5-A.

SRI S. RAMALINGAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"After the existing clause 5, insert the following as new clause 5-A :—

'5-A. Insertion of new section 4-A in Madras Act XXV of 1955.—After section 4 of the principal Act the following new section 4-A shall be inserted :—

"4-A. Reference of disputes to Conciliation Officer and appeal to Revenue Divisional Officer.—(1) For the words 'Revenue Divisional Officer' wherever they occur in this Act, substitute the words 'Conciliation Officer'.

(2) Any dispute between a landlord and a tenant including any matter which may affect their mutual harmonious relationship in the cultivation of land or any question which may arise as to the terms of a tenancy or payment or non-payment of any rent an application by any party be decided by the Conciliation Officer.

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

(3) Against any order passed by the Conciliation Officer an appeal shall lie to the Revenue Divisional Officer within thirty days of the passing of the order." "

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் பிரதான நோக்கம் என்னவென்றால் கன்விலியேஷன் ஆபீசர் மூலமாக சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்பதுதான். இன்றைக்கு சட்டப் பிரகாரம் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் எல்லா விதத்திலும் தீர்ப்பு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குமேலே அப்பீல் கிடையாது. புது திருத்தப் பிரகாரம் ஹை கோர்ட்டில் ரிவிஷன் தான் அனுமதித்திருக்கிறோம். பல விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப் படுத்தப்படுவதாகவும், தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்றும் கோரி ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸரிடம் மனுக் கொடுத்தால் அது பைசலாவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. பணச் செலவும் ஆகிறது. ஏனென்றால், மூன்று தாலூகாவுக்கு ஒரு டிவிஷனல் ஆபீசர் இருக்கிறார். குக்கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி, வெகு தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு வர வேண்டுமென்று டிவிஷனல் ஆபீசர் உத்தரவிடும்போது, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கிரமமாக இருப்பதோடு, பணச் செலவும், காலதாமதமும் ஆகிறது. டிவிஷனல் ஆபீசருடைய முடிவே இறுதியானது என்று சொல்வதால் தவறுதலாக உத்தரவிட்டாலும், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு போய்தான் நீதி பெறவேண்டுமேதவிர வேறு வழி கிடையாது. ஹைகோர்ட்டுக்குப் போக செதியும் விவசாயிகளுக்கு கிடையாது. தஞ்சை சட்டப் பிரகாரம் தன்னை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினால் அல்லது, நிலச்சவாந்தாருக்கும் விவசாயிகளுக்கும்மிடையே ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டாலுங்கூட கன்விலியேஷன் ஆபீசர் பதவிக்கு தாசில்தார் அந்த ஸ்தலே இருப்பவரை நியமித்து விசாரித்துத் தீர்ப்பு கூறலாம் என்று சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவருடைய தீர்ப்புக்குமேல் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் விசாரணை செய்யலாம். அந்த முறை வந்தால் இரு சாராருக்கும் அதிக பாதகம் இல்லாமல் இருக்கும். அந்த முறையை இந்தச் சட்டத்திற்கும் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகின்றேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am not able to accept this amendment because the framework and scope of this Bill is with reference to the Revenue Divisional Officer. The hon. Member wants to refer the disputes to a Conciliation Officer, of the rank of a Tahsildar or Deputy Tahsildar. Therefore, Sir, I oppose the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : In the light of the reply given by the Hon. Minister I am withdrawing the amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

#### Clause 6.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“(i) Delete the proposed new section 4-A.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.



22nd September 1956]

SRI C. RAJAM RAMASAMY: Sir, I move the following amendment:—

“(ii) For the proposed new section 4-A, *substitute* the following:—

‘4-A. *Right of landlord to resume land for personal cultivation.*—Notwithstanding anything contained in any other provision of this Act, a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one half of the extent of the lands, but not exceeding one veli or 6-2/3 acres of wet lands to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant; where however the total extent of the land owned by a landlord is only 6-2/3 acres or less, he shall be entitled to resume the entire extent for personal cultivation.’”

SRI S. VADIVELU: Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

“(iii) In the proposed new section 4-A, in sub-section (1), for the words ‘one half of the extent of the lands, . . . but which he has leased out to a cultivating tenant’ occurring in lines 36–38, *substitute* the following words ‘one half of the extent of the lands which he has leased out to a cultivating tenant and of which he is entitled to possession such half not excluding 5 acres and as far as possible comprising whole fields or already distinctly demarcated portions of whole fields or partly comprising whole fields and partly already distinctly demarcated portions of whole fields’”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR: Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

“(iv) In the proposed new section 4-A, in clause (3) *delete* the word ‘or’ occurring after the words ‘profession tax’ in line 17, and *insert* a comma after the words ‘income-tax’ and *add* the words ‘or municipal house-tax’.”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

“(v) In the proposed new section 4-A, in sub-section (1), for the figure ‘5’ occurring in line 37, *substitute* the figure ‘2’.”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendments:—

“(vi) In the proposed new section 4-A, in clause (2), for the words beginning with ‘or the labour’ and ending with ‘such

[Sri C. Kandasamy] [22nd September 1956]

reimbursement' occurring in lines 1-3, *substitute* the following :

' Provided that the Revenue Divisional Officer shall postpone the restoration of the applicant to possession of the land until any crop, which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested.'

(vii) In the proposed new section 4-A, in sub-section (3), for the figures '13-1/3' occurring in line 14, *substitute* the figures '6-2/3'."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments:—

" (viii) In the proposed section 4-A, sub-section (3) *omit* the words 'or the extent of land . . . 5 acres of wet land' occurring in lines 13-16.

" (ix) *Add* at the end of sub-section (3) of the proposed new section 4-A, the following, namely:—

' nor shall sub-section (1) be deemed to confer on the landlord a right to resume possession of a greater extent than that which along with the extent he is already in possession of either as owner or as tenant or as both would make up an extent of 5 acres of wet land.' "

The amendments were duly seconded.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

" (x) At the end of the proposed new section 4-A, *add* the following proviso:—

' Provided that nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both'."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I move the following amendment:—

" (xi) In the proposed section 4-A, in sub-section (5) *after* the word 'year' occurring in line 26, *add* a coma and the following words 'or has so resumed under a fraudulent misrepresentation'."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

" (xii) *Add* the following at the end of the proposed new section 4-A:—

' Nothing in the above section shall be deemed to entitle any landlord to resume possession for personal cultivation from a tenant who is having less than two acres.' "



22nd September 1956]

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendments :—

“(xiii) In sub-clause 5, of the proposed new section 4-A, after the words ‘lie fallow for more than a year’ occurring in line 26, *add* the following words ‘or transfers possession to another’.

(xiv) *Add* the following exceptions at the end of the proposed new section 4-A :—

‘*Exception.*—Nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both’.

The amendments were duly seconded.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendments :—

(xv) In section 4-A, inserted by clause 6, in sub-section (1), for the words ‘for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant’, *substitute* the words ‘from any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant’.

“(xvi) *Re-number* sub-sections (3) to (5) as sub-sections (4) to (6) respectively and *insert* the following as sub-section (3), namely :—

(3) Any cultivating tenant from whom any land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation, may offer to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955 and the Revenue Divisional Officer shall thereupon pass an order permitting him to continue in possession on payment of such rent. The cultivating tenant shall, as long as he continues to cultivate that land, be bound to pay rent accordingly’.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I move—

(xvii) *After* the words ‘the landlord’ occurring in line 3 of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by the Government amendment, *add* the following :—

‘in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation’.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Both the clause and the amendments are now before the House for discussion.

[22nd September 1956]

11 a.m. SRI P. RAMAMURTHI: When the Government come forward and propose certain amendments at the last minute . . .

MR. SPEAKER: They have done it in time.

SRI P. RAMAMURTHI: I am not disputing their proposing amendments at the last minute. What I want to say is they should give us some time to consider those amendments, or else we may now be given the opportunity to propose further amendments to those amendments which had been proposed by Government at the last minute.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Then we may also have to propose some further amendments to your amendments.

SRI P. RAMAMURTHI: But Government stand on a different footing. They are the sponsors of this Bill. Because they are the sponsors of the Bill, they come forward proposing certain amendments at the last minute. When such is the case, they should give us some time to consider those amendments or to discuss those amendments across the table. Instead of doing that if they go on rushing like this, it would lead to all sorts of complications. Otherwise we may now be given an opportunity to move certain further amendments to the amendments proposed by Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The provisions are simple. As far as amendment No. 7 is concerned, the language is made more clear and definite now. That is all. We have now definitely said that not more than half the extent of lands which a landowner owns, could be resumed for personal cultivation. The language was not clear previously. Now we have made it more definite. That is all what we have done. Hon. Members raised a plea that there should be no conflict between a small tenant and a small landlord and they said that this idea of presumption of land for personal cultivation by the small landowner would lead to difficulties. Government, after having fully considered the whole aspect, are now giving a formula by which these difficulties could be overcome. We are not stopping with the passing of this Bill alone. We will be immediately considering another Bill for fixing fair rent. Therefore if a small landlord is prevented from resuming his land for personal cultivation and if the rent is also reduced suddenly, then it will lead to difficulties particularly when the landlord has no other avocations. That is why we provided for resumption of land, for personal cultivation by him up to a maximum of 5 acres of wet land and not more than half the extent of land he owned. Even that was opposed by the Hon. Leader of the Opposition and by some hon. Members from this side also. That is why we have now given this formula. We have now said that a landowner cannot resume more than half the extent of the land he owns, from any tenant, for his personal cultivation. We have



22nd September 1956] [Sri C. Subramaniam]

also said that any cultivating tenant from whom land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation may offer to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955. If the tenant agrees to pay that rent, the Revenue Divisional Officer would then pass an order permitting him to continue in possession of the land on payment of such rent. By this formula the tenant continues to be in possession of the land. This formula, we hope, would solve the difficulties of both the small landlord and the tenant. The tenant also would not be affected if he agrees to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955. Thus the tenant is also not evicted. Later on when the comprehensive land legislation comes, he could say that he had been in possession of that land from such and such time. Therefore this is a measure which will protect the small landlord and at the same time this measure gives protection to the small tenant also. It tries to do justice to both. Therefore amendment Nos. 7 and 8 are quite simple and I do not think any further amendment to them is necessary unless it be a verbal one. But if suggestions for the improvement of these amendments are made, certainly we are prepared to consider them.

\* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I wish to speak first on my amendment. My first amendment is only to make the position clear. In this Bill the most important thing is the power given to the small landowner to resume his land for personal cultivation. Of course he cannot resume more than half of his land for personal cultivation. It is provided under the Act that a tenant who sub-lets his land or who divests himself of possession, is entitled to eviction. We do not oppose that. But here the landowner comes in. Suppose the landowner who has resumed the land for personal cultivation allows the land to remain fallow for more than a year. Then it is provided under sub-clause 5 of clause 6 that the tenant concerned is entitled to the restoration of the land to him on application to the Revenue Divisional Officer, inasmuch as the landowner had allowed the land to remain fallow. But suppose the landowner cultivates it for one year and then he leases out the land to another person. What would be the result? I request the Hon. Minister to enlighten me on this subject. The landowner resumes the land for personal cultivation. He cultivates personally for one year. But after one year, he transfers it to another person. In that case is the tenant entitled to restoration of that land? I say this because this is a temporary Bill, in which personal possession is given great importance. Of course if any person is given complete ownership over any land, then he is automatically entitled to transfer that land to anyone whom he likes. But now inasmuch as the tenant could claim restoration of the land to him if the landlord had allowed the land to remain fallow for more than one year and since he is given that right of possession then, I think it is but

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd September 1956]

right that he should be entitled to possession of the land if the owner transfers possession of the land to another. The moment the owner transfers possession of his land to another, he loses the right of personal cultivation. It is then just and proper that the original tenant is given back possession of the land. No other individual should take the land. That is the purpose of my first amendment. Otherwise the words "does not carry on personal cultivation on the land within a year of such resumption" should be deleted. If that is done, my amendment is not necessary. Because it is specifically stated that if he does not cultivate for one year and allows the land to remain fallow, the tenant shall be entitled to claim possession of the land, I say either the words "that he does not cultivate for one year", should be deleted or my first amendment should be accepted. Either of the two things should be done. If the owner transfers possession of the land to another, the tenant should be entitled to claim back possession of the land. That amendment of mine should be accepted.

My second amendment is also important. It has been said that it is not the intention of Government to harm the tenant but to hold the balance even. In that case, those tenants who have been cultivating the lands must be left with at least certain areas for doing cultivation. Otherwise they would not be able to maintain themselves. Of course the rich tenants' cases are quite different. They might be dispossessed. We do not care for them. But the poor tenants' cases should not be forgotten. That is why I have fixed the barest limits in my second amendment. If my amendment is accepted, all controversial provisions and other minor amendments will lose their importance. Of course it involves a fundamental proposition and Government should consider the same. Now amendment No. 8 had been moved which reduces the right of resumption of land by the landowner for personal cultivation. It is now said by amendment No. 8 that if the tenant agrees to pay the contract rent or rent prevailing on 27th September 1955, then the landlord should allow the tenant to continue to remain in possession of the same. That means that the landlord is given a weapon for blackmail. It may be said that this is voluntary and optional for the tenant. By inserting a provision of this kind in this Bill, Government are negating the provisions fixing fair rent in the Fair Rent Bill. It has been stated in many cases of tenancy legislation, that left to themselves, very seldom tenants would be able to displease the landlords. Inserting a provision of this sort is tantamount to anticipating the provisions of the Fair Rent Bill. Therefore what is sought to be given by the right hand is taken away by the left hand. That will be the result of this Government amendment.

Therefore, I submit that my amendment may be accepted. The amendment moved by the Government is so vicious in its implication that it does find favour with me.



22nd September 1956]

\*SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 a.m.  
நானும் கனம் செல்லப்பாண்டியன் அவர்களும் புதிய 4-ஏ செக்ஷனை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்கார் தரப்பில் 4-ஏ செக்ஷனுக்கு புதிதாக ஒரு திருத்தமும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். அதை அப்படியே நிறைவேற்றிவிட்டால் இரண்டு தரப்பிலும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த செக்ஷனில் 13 ஏக்கராவுக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ள மனு செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு வேலி நடுசெய் நிலம் வைத்திருப்பவர்களை மிகவும் கஷ்டப்படும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் என்ற கணக்கிலே கருதக்கூடாது என்பதை இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகையால், ஒரு வேலிக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் பாதி நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள மனுச்செய்யலாம் என்ற விதத்தில் திருத்தம் அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எடுக்கவிரும்பும் நிலத்திற்கு, பழைய குத்தகையையே கொடுப்பதற்கு சாகுபடியாளர் ஒப்புக்கொண்டால் அவர் தொடர்ந்து நிலத்தை சாகுபடி செய்யலாம் என்ற திருத்தம் இயற்றப்பட்டாலும் சில தகராறுகள் ஏற்படுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கும் குத்தகைக்காரர்களுக்கும் இடையே ஒருவருக்கொருவர் சச்சரவு ஏற்பட்டு கோர்ட்டு தரவாக்கள் அதிகரிக்கும். இரண்டு பேர்களிடமும் கோர்ட்டில் சாட்சிகளை விசாரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஏனென்றால் குத்தகை எவ்வளவு அளக்கப்பட்டது என்பதற்கு ரசீது கிடையாது. குத்தகை எவ்வளவு என்பதை கோர்ட்டில் குசப்படுத்துவது இரண்டு தரப்பினர்களுக்கும் மிகவும் கஷ்டம். ஆகவே, ஆறு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், பாதினா அதாவது மூன்று ஏக்கர் திருப்பி சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்து, அந்த நிலத்துக்கு விவசாயிகள் 60:40 என்ற விகிதத்தில் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், பழைய குத்தகையை தொடர்ந்து செலுத்திக் கொண்டு வந்தால் அந்த நிலத்தை சாகுபடியாளரே சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை மாற்றி, அந்நிலங்களுக்கு 50:50 என்ற வார முறையில் குத்தகை செலுத்தி வந்தால் அவர்கள் நிலத்தை தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற தன்மையில் ஒரு திருத்தம் இயற்றினால், முன்பு கூறப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் தீர்ந்துவிடும். இல்லாவிட்டால், ஏகப்பட்ட தகராறுகள் ஏற்பட்டு இருவரும் கோர்ட்டுக்குப்போய் கேஸ்கள் போட்டு சாட்சியம் விடும் நிலைமையே ஏற்படுமென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இரண்டாவதாக, “personal cultivation” என்பதற்கு definition சரியானபடி கொடுக்கப்படவில்லை. இதனாலும் ஏகப்பட்ட தகராறுகள் மூளலாம்.

நான் முன்பு சொன்னது போல், சர்க்கார் கொண்டுவந்த திருத்தத்திலே ஆறு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் மூன்று ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாமென்றும், சாகுபடியாளர் 50:50 என்ற வார முறையில் வாரம் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டால் அவர்கள் தொடர்ந்து நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமென்றும் திருத்தம் செய்யப்பட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

\*SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எப்படியாவது விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை பிடுங்கக்கூடாது, அவர்களுக்குக் குறைவாக குத்தகை நிர்ணயித்தாலும் பரவாயில்லை என்று கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அரசாங்கத் தரப்பில் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். ஐந்து ஏக்கர் வரையில் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு குத்தகை நிர்ணயம் கிடையாது. அவர்

[Sri M. Palaniyandi] [22nd September 1956]

களுக்கு 60:40 என்ற வாரம் கிடையாது. அவர்கள் ஏற்கெனவே கொடுத்துக்கொண்டிருந்த வாரத்தைத்தொடர்ந்து கொடுத்து வந்தால் விவசாயிகளே நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்காவது அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டுவந்தது பற்றி நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். கனம் செல்லப்பாண்டியன், ஆறுமுகம் அவர்கள் சொல்லுவது போல், ஐந்து எகருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக்கெல்லாம் 60:40 என்ற வாரம் நிர்ணயிக்கப் பட்டாலும் பாதி பாதி, அதாவது 50:50 என்ற முறையிலாவது வாரத்தை நிர்ணயித்து, அந்த வாரத்தைக் கொடுக்க விவசாயி ஒத்துக்கொண்டால் அவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். வாய்மொழியாகத்தான் குத்தகையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதே ஒழிய, அவர்களிடையே குத்தகைச் சீட்டும் கிடையாது, ரசீதும் கிடையாது. இதனால் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் கேஸ்கள் அதிகரிக்கும். ஆதலால் இந்தத் தகராறுக்கு இடம் கொடுக்காமல், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக ஒரு நியாயமான வாரத்தை முடிவு செய்ய முடிந்ததைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விரிவான நில சீர்திருத்த மசோதாவை சீக்கிரமாக கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் எல்லா விவசாய மக்களுக்கும், குத்தகைக்காரர்களுக்கும், நடுத்தர நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் நல்லது செய்ததாகும் தவிர, துண்டு துண்டாக சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் பிரயோசனமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய நல்லதோர் சட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டுவர சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும்.

சர்க்கார் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள வாய்ப்பு அளித்து, அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் பழைய வாரத்தையே தொடர்ந்து கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டால், அவர்கள் வெளியேற்றப் பட்ட மாடார்கள் என்ற விதத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்ததுபற்றி நான் அவர்களை ஆதரிக்கிறேன். ஆனாலும், முன்பு கூறியபடி குத்தகை வாய்மொழியாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்குமாதலால் பல தகராறுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், 50:50 என்ற வாரத்தை நிர்ணயம் செய்து அதைக் கொடுக்க விவசாயி ஒப்புக்கொண்டால் அவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படமாட்டான் என்ற விதத்தில் திருத்தம் அமைந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**SRI S. RAMALINGAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கும் ஷரத்தை பொது விவாதத்தின் பொழுதே நாங்கள் எதிர்த்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் வேறு பல புதிய சங்கடங்களை உண்டுபண்ணும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் நெ. 7 திருத்தம் என்னவென்றால்,

“From any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant”.

என்பதுதான். ஏற்கெனவே செலக்ட் கமிட்டியில் வாதம் செய்து முடிவு செய்தது என்னவென்றால், நிலச்சுவான்தார் விவசாயி வைத்திருக்கக்கூடிய பாதி, ஆனால், அதிகபட்சமாக ஐந்து எக்கர் நிலத்துக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான். அதுதான் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தப் பிரகாரம் பாதி எடுத்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால், ஐந்து எக்கருக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான



22nd September 1956] [Sri S. Ramalingam]

அபிப்பிராயம். கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம் குறிப்பிட்டதுபோல் நிலச் சுவான்தார் 13 ஏக்கருக்குமேல் அதிகமாக நிலம் வைத்திருந்தால்தான் விவசாயிபட்டிருந்து நிலத்தை மீட்க முடியாது. உதாரணமாக, ஒரு நிலச்சுவான்தார் நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால், வேண்டுமானால் விவசாயிபட்டிருந்து சரி பாதி நிலத்தை, அதாவது பத்து ஏக்கர் வரையிலும் கூட திருப்பி எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தப் பிரகாரம் விவசாயி வைத்திருக்கக்கூடிய நிலத்திலே சரி பாதி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு நிலச்சுவான்தார் ஐந்து ஏக்கருக்கு அதிகமாக சொந்த சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால் விவசாயிபட்டிருந்து திருப்பி நிலத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று குறிப்பிட்டவில்லை. குறிப்பாக நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார் விவசாயிபட்டிருந்து நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு மனுப்போட்டால், அதிகாரிகள் நிலச்சுவான்தார் பக்கமாகத்தான் தீர்ப்புக் கூறுவார்கள். சரி பாதி நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, எத்தனை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அதிகபட்சமாக ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று இருந்த ஷரத்தை எடுத்து விட்டார்கள். ஆகையால் இந்த விஷயத்தை தீர யோசித்து ஒரு தகுதியான திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால் எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“From any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant subject to a maximum of 5 acres”

என்ற முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். அதாவது, அதிக பட்சமாக ஐந்து ஏக்கர் நிலம்தான் நிலச்சுவான்தார் எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதுதான்.

இரண்டு வேலி நஞ்சை நிலம் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்தார் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு திரும்பப் பெறலாம் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகபக்கமான வரம்பு. எப்படியானாலும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால், தஞ்சாவூர் பண்ணையான் சட்டத்தில் நிர்ணயித்திருப்பது போல், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடைய வர்களுக்கு சலுகை அளிக்கலாம். ஆகையால், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடையவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியாக இருக்குமே தவிர, இரண்டு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடையவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியல்ல. இரண்டு வேலி என்று நிர்ணயித்தால், அனேகமாக பெருவாரியான விவசாயிகள் நிலங்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு விடுவார்கள் என்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

11-20  
a.m.

மேலும், ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட நஞ்சை நிலத்தை உடைய வர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தில் பாதி அளவு நிலத்தை சொந்தச் சாகுபடிக்காகத் திரும்பப் பெறலாம் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால், ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடைய நிலச்சுவான்தார் அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அரை ஏக்கரை சொந்தச் சாகுபடிக்காகத் திரும்பப் பெற முடியும்; இதை அனுமதிப்பது சரியல்ல. அரை ஏக்கர் நிலத்தில் ஒருவர் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்யமுடியாது. இதை அனுமதித்தால், நாட்டில் சாகுபடி அதிகரிப்புக்குக் குந்தகம் ஏற்படும். ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசியபோது, சாகுபடி அதிகரிப்பு சம்பந்தமாக முரண்பாடான அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடையவர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறலாம் என்றால் தானிய உற்பத்திக்குக் குந்தகம் ஏற்படும்; இதை அனுமதித்தால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கஷ்டம், பண்ணையாட்களுக்கும் கஷ்டம்; அரை ஏக்கர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு புதிதாக மாடு

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

களும், கலப்பைகளும் வாங்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரியான தவறான ஏற்பாடானது, ஒரு பக்கத்தில் 60, 40 வாரம் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு பக்கத்தில் அதைப் பறிப்பது போலத்தான் இருக்கிறது.

மேலும், குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தை நிலச்சுவான்தார் திரும்பப் பெற விரும்பும்போது, குத்தகைதாரர் பழைய குத்தகையைக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால், அப்போது அந்த நிலம் நிலச்சொந்தக்காரருக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கப்படாமல் இருக்கலாம் என்றும் மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகுந்த கஷ்டங்களை உண்டுபண்ணும். சில இடங்களில் பழைய குத்தகையை நிர்ணயிப்பதே மிகவும் கஷ்டம்; ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே வாய்மொழியாக (ஒரல்) குத்தகை ஒப்பந்தம் இருந்திருக்கும். வாரம் பெற்றுக்கொண்டதற்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் ரசிது கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பழைய குத்தகையை நிர்ணயிப்பது ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இருந்தாலும், நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான ரிக்கார்டுகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். குத்தகைதார்களிடம் எந்த விதமான தஸ்தாவேஜும் இருக்காது. ஆகவே 'பழைய குத்தகையை குத்தகைதாரர் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால்' என்று சொல்வதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இம்மாதிரியான ஏற்பாடானது, ஒரு பக்கத்தில் 60 வாரமும், 40 வாரமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, மறுபக்கத்தில் அதை எடுப்பது போலத்தான் இருக்கிறது. மேலும், புதிய குத்தகையில் பாதிக் கணக்கும், பழைய குத்தகையில் பாதிக் கணக்கும் இருக்கும்; ஒன்றில் 60, 40 வாரமும், மற்றொன்றில் 40, 60 வாரமும் ஒப்பந்தமாக இருக்கும். இம்மாதிரியான நிலைமையுள்ள இடங்களில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். இதன் காரணமாக சாகுபடியாளருக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையில் நீண்டகாலமாக சச்சரவு இருந்துவரும்.

நிலத்தை மீட்பது சம்பந்தமாக சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை இவ்வளவு அவசரப்பட்டுக் கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. இது ஒரு தற்காலிகமான சட்டம்தான் என்றும், நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டுவரப்போவதாகவும் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, எதோ ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் சாகுபடியாளருக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான வருமானம் வருவதை என் தடுக்க வேண்டும்? சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் ரொம்ப நாட்களாகக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷங்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகப்படியான சலுகை கிடைப்பதை என் தடுக்க வேண்டும்? ஆகவே, இந்தப் பிரிவை மசோதாவிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

**SRI S. RAMASWAMI NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்தில் எவ்வளவு பங்கை யார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ, மகசூலில் யார் எவ்வளவு வாரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ, நான் பேச வரவில்லை. ஆனால், 'நேரிடையாக விவசாயம் செய்வது' என்ற வார்த்தைகள் அடிக்கடி சொல்லப் படுவதால், 'நேரிடையாக விவசாயம் செய்யது' என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று சற்று தெளிவு படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். கையோ, காலோ இல்லாத ஒருவன், நேரிடையாகக் கலப்பை பிடித்து விவசாயம் செய்ய முடியாத ஒருவன், குத்தகைக்கு விட்டிருந்த தன் சொந்த நிலத்தைத் திரும்பப்பெறுவதற்கு ஆட்சேபம் இருக்குமா? உத்தியோகம் பார்த்துவரும் ஒருவன் தன் சொந்த நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், அதைத் திரும்பப்பெறுவதற்கு ஆட்சேபம் இருக்குமா? நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டோ வாழவேண்டும் என்று அர்த்தம் சொல்லப்படுமா? மேலும், நோய் வாய்ப்பட்டவர்கள் சொந்த பிள்ளைகளும் இல்லாத காரணத்தால் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், அவர்கள் நிலத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு ஆட்சேபினை இருக்குமா? 'நேரிடை விவசாயம்' என்பதற்கு மசோதாவில்



22nd September 1956] [Sri S. Ramaswami Naidu]

அர்த்தம் சொல்லப்படாமல் இருப்பதால் அதன் அர்த்தத்தை சர்க்கார் தரப்பில் உள்ளவர்களாவது மற்றவர்களாவது தெளிவு படுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். உண்மையில் தானே நிலத்தில் நின்று பயிர் தொழில் செய்ய விரும்பும் ஒருவன், இரண்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்தால், தான் குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தை திரும்பப்பெற முடியுமா? உழுதுண்டு வாழ்வோரின் சிறப்பைப் பற்றி நம் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த நிலத்தில் தாங்களே உழு விரும்புகிறவர்கள் தங்கள் நிலத்தை திரும்பப்பெற முடியுமா? ஆகவே 'நேரிடை விவசாயம்' என்பதன் அர்த்தத்தைத் தெளிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**\* SRI C. KANDASAMY :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் முக்கியமாக விவாதத்திற்குரிய பிரிவு விஷயமாக சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். இருந்தாலும் முக்கியமான சில விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் புதிதாக சேர்த்திருக்கும் உப-பிரிவு 4 (ஏ)-ஐ எடுத்து விடவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தத்தில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த பிரிவு மீட்சி உரிமையைக் கொடுக்கும் பிரிவு. இந்தப் பிரிவை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் ஏன் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலைமீல் கூறிய பதிலைக் கேட்பதற்கும் கூட மீட்சி உரிமையை இந்த சமயத்தில் நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கலாமா என்பது பற்றி எனக்கு இன்னும் சந்தேகம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக வரப்போகும் நியாய வார மசோதாவில் நிலச்சுவான்தார், சாகுபடியாளர் இருவருக்கும் பாதக மில்லாதபடி மிக நியாயமான முறையில் வாரம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்று நேற்று சொன்னேன். இந்த சட்டத்தின் ஆயுட் காலத்தை சட்டத்தில் திருத்தம் எதுவுமின்றி நீடித்துவிட்டு, நியாய வார மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது அதில் மீட்சி உரிமையைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்று கூச்சொல்லுவேன். நியாய வார மசோதாவில் மீட்சி உரிமைக் கான திருத்தத்தைப் புகுத்தினால், அப்போது நாம் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். இந்த மசோதாவில் மீட்சி உரிமைக்கான திருத்தத்தைப் புகுத்துவதானது ஏக்கர்க்கமான நிலைமையில் கொண்டி போய்விடுகிறது. கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் காலைமீல் பேசும்போது, நமது ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய மக்களில் 15 சத விதிகத்தினர்தான் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்பவர்கள் என்றும், இவர்களில் ஐந்து அல்லது 7 சதவிதிகத்தினர்தான் பாதிக்கப்பட்டவரும் என்றும் கூறினார்கள்.

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** இல்லை. 50 சத விதிகத்தினர்தான் (2 லேலிக்கு உட்பட்ட நிலமுடைய நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து குத்தகைக்குப் பெற்று) குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்பவர்கள் என்று கூறினேன்.

**\* SRI C. KANDASAMY :** நான் நேற்றுச் சொன்ன விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு பகுதியினருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்போது மற்றொரு பகுதியினர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தான். ஒருவருக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்போது மற்றவருக்கு பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. சிறு நிலக்காரர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தைத் திரும்பப்பெறவதாக இருந்தால் அதை அனுமதிக்க வேண்டியதுதான். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். ராமசாமி நாயுடு சொன்னதுபோல் செயலற்றவர்களும், விதவைகளும் பாதுகாக்கப்படுவதற்காக அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டியதுதான். அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், நிலத்தில் சாகுபடி செய்தே பிழைக்கும் ஏழை சாகுபடியாளர்களின் நிலைமையைப் பற்றியும் சர்க்கார் சிந்திக்க வேண்டும். ஏழை சாகுபடியாளர்கள் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய முறையில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதாயமளிப்பது கூடாது. அப்படிச் செய்வது ஒரு கண்ணில் கண்ணம்பையும் மற்றொரு கண்ணில் வெண்ணையையும் வைப்பதுபோல்தான் இருக்கும்.

[Sri C. Kandasamy] [22nd September 1956]

கிராமங்களில் இருக்கும் உபரி நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் காலத்தில், உபரி நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் சாகுபடியாளர்களின் புனர்வாழ்விற்கு வகை செய்யும் போது இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யலாமே தவிர, தற்காலிகமான சட்டங்களில் இத்தகைய விஷயங்களைப் புகுத்துவதால் கிராமப்புறங்களில் மிகுந்த குழப்பம் தான் ஏற்படும்; சிறு நிலக்கார பகுதியினரும், சிறு குத்தகை விவசாய பகுதியினரும் மோதிக்கொள்ளும் நிலைமைதான் ஏற்படும்.

காலையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் கூட இந்தத் திருத்தத்தினால் ஆதாயம் அடையப் போகிறார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை” என்று கூறினார்கள். இப்போது ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் பிணமி முறையில் தங்கள் சுற்றத்தார்களுக்கு பாகப் பத்திரங்கள் மூலம் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்தால், இந்த திருத்தத்தினால் பல பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் ஆதாயமடைவார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உதாரணமாக வடபாதிமங்கலத்திலுள்ள ஸ்ரீ தியாகராஜ முதலியார் போன்றவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை யெல்லாம் ஐந்து ஐந்து ஏக்கர் களாக சுற்றத்தார்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்தால், அவர் ஐந்து ஏக்கர் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அனுதாபமாகப் பேசுவதன் காரணம் தெரியும். இன்னும் இதே பல பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள், முன்பெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திறகு இடைஞ்சல்கள் விளைவித்துக்கொண்டும், அவர்களை பலவிதங்களில் துன்புறுத்தி வதைத்துக் கொண்டும், அவர்கள் நிலங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டும் இருந்துவிட்டு, இப்போது சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அனுதாபமாகப் பேசுகிறார்கள்.

11-30  
a.m

இந்த நிலமையால் இந்த செக்ஷனை இங்கே புகுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நியாயவார மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது இதைப் பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம். வேண்டுமென்றால் இதைப் பற்றி அதில் வேறு ரூபத்தில் புகுத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது யோசிக்கலாம். இந்த செக்ஷனை இந்த மசோதாவில் புகுத்தினால் நாட்டில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தான் அதிகமாக ஏற்படும். பலர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத் திற்கு உள்ளாவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கெனவே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செக்ஷனைக் கொண்டு வந்தால் இன்னும் அதிகப்படியான விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். கிராமத்தில் பொருளாதாரம் இதனால் ஓரளவு பாதிக்கும். இதனால் விவசாயிகள் இயக்கத்தில் ஈடுபட முற்படுவார்கள். வெளியேற்றத்திற்கு இந்த செக்ஷன் மூலமாகப் பரிபூரணமாகப் பரிசாரம் தேடப்போவதில்லை. ஒரு கையினால் கொடுத்து விட்டு மறு கையில் அதை எடுத்துக்கொள்வதாகத்தான் இருக்கிறது இப்பொழுது கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் திருத்தம். இந்த திருத்தத்தினால் நியாயவார மசோதாவின் வேகம் குறைந்து போகிறது. அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நியாய வார உரிமை போகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் படிப்படியாகப் போவதால் மிராசதார்களுக்குத்தான் பயன் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதனால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படப்போகிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எக்கச் சக்கமான நிலைமையும் ஏற்படலாம் என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பற்றி பேசும்போது ஐந்து ஏக்கர் சொந்தமாச வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய வர்களுக்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை இரண்டு ஏக்கர்கள் என்று திருத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். இது ரொம்பவும் முக்கியமான திருத்தம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வெளியேற்றுவது சம்பந்தமாக மனுச் செய்து கொண்டால் டிபுடி கலெக்டர் அதற்கு தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நிலத்தை மீட்க வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்த பலனை விவசாயி அனுப



22nd September 1956] [Sri C. Kandasamy]

வித்த பிறகு நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட கலெக்டருக்கும் அதிகாரமிருப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் இப்போதுள்ளபடி விவசாயி தான் செலவழித்த பலனை அனுபவிக்காமல் நிலத்தைக் கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம். இதற்கும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 13-1/3 ஏக்கருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நில மீட்சி வேண்டும் என்றால் 13-1/3 என்பதற்கு பதிலாக ஒரு வேலி என்று மாற்றி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இதுவும் முக்கியமான திருத்தம். சாதாரணமாக செழிப்பான பகுதிகள் உள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிலப் பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். திருக்காட்டுப்பள்ளியிலும் அதிகப்படியான நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியாக 10 ஏக்கர்தான் நிலம் இருக்கிறது. 13-1/3 என்று ஒத்திக்கொண்டால் அவர்களுக்கு எல்லாம் செளகரியமாக இருக்கும். சாதாரணமாக அதிகப்படியான நிலப் பிரபுக்கள் அங்கெல்லாம் இவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள். அதனால்தான் இந்த திருத்தம் அதாவது 13-1/3 என்றிருப்பது ஒரு வேலி அதாவது 6-2/3 என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இதே செக்ஷனில் வருமான வரி செலுத்துகிறவர்கள், தொழில் வரி செலுத்துகிறவர்கள் இவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடன் முனிசிபல் வரி செலுத்துகிறவர்களையும் வீட்டு வரி செலுத்துகிறவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் இப்பொழுது அநேகம் நிலச் சுவாந்தாரிகள் தங்களுடைய நிலங்களை விற்பனை விட்டு டவுன்களிலும் நகரங்களிலும் வீடுகளை வாங்கிக்கொண்டு அதன்மூலம் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் முனிசிபல் வரி செலுத்துகிறவர்களையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அநேகம் நிலப் பிரபுக்கள் இப்பொழுது நகரங்களில் இருப்பது முப்பது வீடுகள் என்று வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் நாராயண குருப் அவர்களும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தையாவது ஒரு விவசாயி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வகையில்தான் இந்த சட்டம் மூலம் மீட்சி உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இரண்டு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உலகத்தில் பிடிப்பு ஒரு விவசாயிக்கு இருக்கவேண்டுமானால் அவனுக்கு குறைந்தது இரண்டு ஏக்கர் நிலமாவது இருக்கவேண்டும். இதைமிகவும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பொழிய தீமைகளைக்கொண்டு வரக்கூடாது. நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தீமையைச் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

\* SRI C. RAJAM RAMASWAMI : Sir, it has been provided in the Cultivating Tenants Protection Act that a landlord could resume for personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land which he has leased out to a cultivating tenant. Government have now come forward with an amendment

[Sri C. Rajam Ramaswami] [22nd September 1956]

stating that the right of resumption will arise only if the tenant refuses to pay rent as provided in the Tanjore Pannayal Protection Act. I feel there is no necessity for this amendment if Government have no real intention of allowing the landlord to resume any land for personal cultivation. Most of these landholders are petty landlords and they are in great distress. They make little or no income out of the land; they are suffering very much and most of them are anxious to dispose of their lands out of distress. If Government are genuine about giving the right to the landlords to resume lands for personal cultivation, the provision should be more explicit and the extent increased to at least one veli or 6-2/3 acres. If this is not allowed, we may as well do away with the clause completely and leave the law as it is without trying to create an illusory right to the landlords as they can never resume the land. My amendment that the extent should be increased to one veli may be accepted or the amendment moved by Government may be withdrawn.

\* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, I wholeheartedly endorse what my predecessor Sri Rajam Ramaswami has said. There are many poor landlords who are in a very bad condition. Their economic condition is such that they are unable to make both ends meet. They should be given the right of resumption of lands for their personal cultivation. Take for instance some of the clerks in the employ of Government or private firms. They have got small holdings. After retirement they want to go back to their villages and settle down and take up lands for personal cultivation. These people should be given some preference, and they should be permitted to resume their lands. I know, Sir, in many instances small landowners are in a very miserable condition when compared to some of the tenants in their areas. The Government have now come forward with an amendment that in cases where the tenants continue to pay the landlords the rent at the rate which was payable to them before the 27th September 1955, those lands shall not be touched. Where is the guarantee that the tenant will pay that rate? Even if he promises to pay, will he keep up his word? To collect the money it will take many months and years. What the Government are giving by one hand is taken away by the other. So, I would urge upon the Hon. Minister to leave off this amendment and see that small owners are given opportunities to resume their lands for personal cultivation. This is my request.

\* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, I think much confusion would be avoided if the definition of 'landlords' in the principal Act is sufficiently and suitably amended. The definition of 'landlord' as it stands, means and includes not only persons who own lands but also persons who do not own lands but are in possession of them as lessees. The amendment safeguards and protects the interests of persons who are lessees also. To that extent, we cannot wholeheartedly support the amendment; that is, the lessees, who are intermediaries should not be allowed to resume



22nd September 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

lands from the cultivating tenants even during the short period of one or two years. But, there are peasant proprietors in our State and we should not forget them. There are persons who are called small pattadars or peasant proprietors owning 3 to 5 acres. Mostly, they cultivate these lands personally with the help of the members of their family. For some reason or other, wisely or foolishly, if they have leased out parts of their holding—one or two acres—to certain cultivating tenants, the amendment seeks to say that resumption should not be allowed in their case in full, but only to the extent of 50 per cent. What is given by the right hand is sought to be taken away by the left hand. There are two words used in the proposed sub-clause (3) in the amendment. One is "may" and the other "shall". A cultivating tenant . . . 'may' offer to pay" but "the Revenue Divisional Officer 'shall' thereupon pass an order . . ." So, there is no option left to the small peasant proprietor or small pattadar who may *bona fide* require land for personal cultivation or the conditions under which the lands were leased out may have ceased. This injustice should be avoided. Again and again, I wish to stress on the definition of "landlord". He may be said to be a person who owns a certain extent of land. He is at present defined as a person who is entitled to evict a cultivating tenant from a holding. I think it would be better to have a simple measure to avoid all possible future litigation and bickerings between landlords and tenants. It is euphemistic to call a person holding three or four acres as landlord. They could at least be called landholders, landowners or peasant proprietors.

11-40  
a.m.

**SRI V. MADANAGOPAL :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரியான திருத்த மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதனால் நியாய வார குத்தகை மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு, பாதிக்கும் அளவில் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைக் கொண்டு வந்தால் அது பயனடைய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. அந்த பீதி இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் திருத்த மசோதாவைப் பார்த்தால் மீண்டும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது எய்யது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இதனால் குத்தகை நியாய வார மசோதா வராமல் இருந்து விடுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. அப்படிக் கொண்டு வந்தாலும் அது பயனற்ற முறையில் போய் விடுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. குறிப்பாக நஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் தோட்ட நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 7½ ஏக்கர் நிலமும் புஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் 15 ஏக்கரும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கும் மசோதா பலனுள்ளதாகப் போவதில்லை. தமிழ் நாட்டில் இம்மாதிரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அதனால் இந்த நில மீட்சி மசோதாவைக் கைவிட்டு விட வேண்டும். ஒரு வேலி என்ற முறையில் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இவைகளைப் பற்றி மீண்டும் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

\* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** Sir, I have moved an amendment to sub-section (1) of the proposed section 4-A. The sub-section says that the landlord can resume possession to the

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [22nd September 1956]

extent of half the extent of land leased out, such half not exceeding 5 acres of wet land. Now, it simply says half the extent. But, in the matter of division of half the extent, difficulties may arise. For instance, a tenant might have got leased out to him 7 acres of land and the landlord will be entitled to resume  $3\frac{1}{2}$  acres. Now 7 acres may consist of about 4 plots, one plot may measure one acre, another may measure two acres and so on, and all the plots put together may measure 7 acres. How is the half to be divided? Difficulties may arise in the matter of division. The landlord may say that each property, I mean each plot should be divided as half and half and in that way inconvenience may be caused to the tenant who would be made to retain a half which may be an uneconomic holding. Just to harass the tenants, the division may be proposed by the landlord in such a way as to make the tenant himself consent to give up the entire land to the landlord. So, to obviate such a difficulty I have moved an amendment, which states,

“one half of the extent of the lands which he has leased out to a cultivating tenant and of which he is entitled to possession such half not exceeding 5 acres and as far as possible comprising whole fields or already distinctly demarcated portions of whole fields or partly comprising whole fields and partly already distinctly demarcated portions of whole fields.”

The amendment that I have moved will make it easy for the division of half and half. I have moved an amendment to sub-section (3) also, which mentions the circumstances under which resumption is entirely denied to the landlord. It first says that if the landlord is possessing land measuring 13 and odd acres, he will not be entitled . . .

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I may inform the hon. Member that the Government are willing to accept his two amendments to sub-section (3). In view of that, he need not elaborate his speech.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,—

“After the words ‘the landlord’ occurring in line 3, of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by amendment No. 8, in list No. 2, add the following words :—

‘in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation’.”

SRI C. KANDASAMY : I second the amendment, Sir.

11-48  
a.m. SRI P. RAMAMURTHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலை யில் கனம் ரெவினயூ, மந்திரி அவர்கள் பொது விவாதத் திற்கு பதில் அளிக்கக் கூடிய காலத்தில் இந்த மாகாணத்தில் பதினேந்து சத விகித நிலம் தான் குத்தகை வார விவசாயத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார். சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்ன வென்றால் முதலாவதாக சர்க்காரிடத்தில் இம்மாதிரியான கணக்கு இருக்கிறதா என்பதை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எந்த விதமான கணக்கும் கிடையாது



22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். யாரிடத்தில் எவ்வளவு நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது, யார் எவ்வளவு நிலம் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் இதற்கு முன்னதாகவே அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது சம்பந்தமான ஏதாவதும் ஒரு ரிஜிஸ்தர் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும். உருப்படியான நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தால் இப்படிப் பட்ட ஒரு ரிஜிஸ்தர் தயாரிக்க வேண்டியதவிசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்படக் கூடிய செலவு எவ்வளவானாலும் பாதகம் இல்லை. அது சம்பந்தமாக எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதையும் சமாளித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அவைகளையெல்லாம் தயார்படுத்திக் கொள்ளாமல் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் பதினைந்து அல்லது இருபது சத விசதம் தான் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் சொல்லக் கூடிய கணக்கு சரியான கணக்கு அல்ல. இவ்விஷயத்தில் சரியானபடி கணக்கு எடுக்காமல் கணக்குச் சொல்வது சரியல்ல.

இரண்டாவது சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் கணக்குகளைப் பார்த்தால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு வேலி என்பது பிரமாதமாக அடிபடுகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கப்பட்டியான எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விடிலுள்ள நிலைமையே தான் நிலவி வருகிறது. 11-50 a.m.

சாதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயி தன்னிடம் ஓர் ஏரும், ஒரு ஜோடி மாடும வைத்துக் கொண்டால் போதும். பதினைந்து மா நிலம் அதாவது ஐந்து ஏக்கரா சாகுபடி செய்ய முடியும். இதற்கும் குறைந்து விட்டால் அவனால் எப்படி ஜிவனம் செய்ய முடியும்? அதே மாதிரியே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பர பரணை ஆற்றங்கரைப் பகுதி களில் ஐந்து ஏக்கராவுக்கு மேல் நிலம் உடையவர்களை இருக்க மாட்டார்கள். அதுவும் அங்கே ஒரு கோட்டை விரைப்பாடு என்று அந்தப் பக்கத்தில் சொல்வார்கள். அதாவது 1½ ஏக்கராவுக்கு வந்து சேரும். திருச்சி ஜில்லாவில் லாட்குடி, முசரி ஆகிய காவேரி நதிப் பாசன பிரதேசங்கள்தான் தான் எடுத்துப் பாருங்கள். அங்கும் கூட ஐந்து ஏக்கராவுக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் தான் அதிகம் இருப்பார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும் ஆற்றுப்பாசன பகுதியில் இப்படித் தான். சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை இரண்டு. மூன்று, நான்கு, ஐந்து ஏக்கர்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்பவர்களிடமே அதிகமாக இருக்கும். இது மாகாணம் பூராவும் இருக்கும்படியான நிலைமை.

ஆகவே ஐந்து ஏக்கரா சாகுபடி செய்வது என்பது குறைவாக இருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு, ஏக்கரா மூன்று ஏக்கராவா என்பதில் சுவாந்தார்களின் நன்மைக்காக விதிலைக்கு அளிக்கிறோம் எனச் சொன்னால் சரியல்ல. மூன்று ஏக்கரா வைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயினிடத்திலிருந்து 1½ ஏக்கராவை நிலச் சுவாந்தார் தன் வசத்தில் மீட்டுக் கொண்டு விட்டால் பாக்கியுள்ள 1½ ஏக்கராவை வைத்துக் கொண்டு விவசாயி எப்படி சாகுபடி செய்து பிழைப்பான் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் வீணாகின்றது அவன் சாகுபடிச் செலவுக்கே போதாதே. நஷ்டம் ஏற்பட்டால் இவனால் தாங்க முடியுமா? திரும்பச் சாகுபடி செய்ய வேறு வகை இன்றி அந்த நிலத்தை நிலச்சுவாந்தார் கையிலேயே ஒப்படைக்கும் நிலைமை தானே ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தினால் பெரும்பாலும் பாதிக்கக் கூடியவர்கள் சிறு விவசாயிகள் தான். அந்த விவசாயிகளிடம் இருக்கும் 5 ஏக்கராக்குள் இருக்கும் நிலத்தில் பாதியை நிலச்சுவாந்தார்கள் மீட்டுக் கொண்டாலும் அவர்களாலும் சரியாக விவசாயம் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற பலன் சாகுபடி என்பது இந்த மாகாணத்தில் ஒழுங்காக நடைபெறுவது இனிக் கஷ்டமாகவே இருக்கும். ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் முன்பின் யோசிக்காமல்

[Sri P. Ramamurthi] [22nd September 1956]

“அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதாக நாம் சொல்ல வேண்டும். நியாயம் வழங்குகிற மாதிரியாகச் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும்” என்கிற எண்ணத்தில் கொண்டு வரப்படுகின்றன என நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு மிராசதாரங்களுக்குச் சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் தாங்கும். ஆனால் ஒரு ஏக்கர், ஒண்ணரை ஏக்கர் நிலம் வைத்துப் பாடு படுகின்ற சாகுபடியாளருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக இவர்கள் நிலத்தை விட்டு விட்டே ஓடும்படி ஏற்படும். சம்சாரிகளால் தாக்குப்பிடிப் பது சாத்தியம் இல்லை. இதனால் நிலவெளியேற்றம் என்பது இந்த ராஜ்யத்தில் இனி மிகப் பெரும் அளவில் நடைபெறக் கூடிய அபாயம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும்போது உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வது சரியாகாது. உண்மையும் இல்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று ஸ்ரீ டி. லி. நாராயண நம்பியாரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள், “இன்று மலபாரில் வாரத்தைக் குறைத்ததனால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகப் பட்டிருக்கிறது?” என்று. அதிகரிக்கவில்லை என்பது சர்க்கார் கணக்கு என்று அறிகிறேன். சர்க்கார் கண்காண்பட்டத்தில் அதிகரிக்கவில்லை எனக் கொள்ளலாம். அவர்கள் எப்படிப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. நமது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சம்பந்தில் தான் பம்பாய்க்கும், ஹைதராபாத்தாக்கும் சென்று நேரிலேயே நிலச்சீர்திருத்தம் அங்கே எப்படி நடைபெறுகிறது என்ப பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீனாவுக்கும் போய் வரலாம் என்பது என் யோசனை.

எந்த மாதிரியாக நிலச்சீர்திருத்தம் செய்தாலும் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகுவதை சாத்தியம் இல்லை என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அதுவேறு விஷயம். சம்பந்தில் இந்திய சர்க்காரே ஒரு சிலரை சீனாவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் உணவு இலாக்கா அதிகாரி ஹப்பரும் போய் வந்திருக்கிறார். போய் வந்த பிறகு ஒரு அறிக்கையும் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். வேண்டுமானால் அந்த அறிக்கையே பார்க்கலாமே! அதில் அவர் எந்த அளவுக்கு அந்நாட்டில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறது என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார். இன்றைய தினம் இந்தியாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு நெல் விளைச்சல் 750 பவுண்டாக இருக்கும்போது சீனாவில் ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள்ளாக ஒரு ஏக்கராவில் 1,700 பவுண்டாவிருந்து, 2,400 பவுண்டு வரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து காட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் சாத்தியமான ஒன்று நம் நாட்டிற்கும் ஏன் சாத்தியமாகாது. அங்கே எந்த எந்த முறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே ஈ அடிச்சான் காப்பியாக நம் நாட்டிலும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளுக்கும், மிராசதாரங்களுக்கும் சண்டை ஏற்படக் கூடிய வகையில், தகராறு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கக் கூடிய முறையில் நாம் எந்த விதமான நிலச்சீர்திருத்தமும் செய்யாமல் இருந்தால் போதுமென்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தங்களினால் என்ன ஏற்படும்? நிச்சயமாகத் தகராறு தான் ஏற்படும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் பண்ணையாள் என்பதே இல்லாமல் இன்றைய தினம் அழித்துவிட்டார்கள். காரணம் 200 ரூபாய் வரையிலும் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அவர்களை விலக்கி விடலாம் என்ற ஷரத்தை நாம் அந்தச் சட்டத்தில் செய்திருந்ததன் பயன் அவர்கள் எல்லோரும் விலக்கப்பட்டு இருப்பது தான். தின்படி கூலிக்கு வைத்துக் கொண்டால் போதும், கூலியைக் குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்கிற எண்ணத்தில் அப்படி நடந்து விட்டது. ஆனால் மிராசதாரர்கள் அப்படி மனப்பால் தான் குடித்தார்கள். பண்ணையிலிருந்து விலக்கப் பட்ட விவசாயிகள் கடந்த ஒரு வருஷ காலமாக தங்களுக்குச் சரியாகக்



22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

கூலி கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக தங்களுக்குள்ளேயே சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். ஓரளவு தகராறு ஏற்பட்டது என்றாலும் சில இடங்களில் சமரசத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இப்போதும் இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு ஷரத்தைச் சேர்ப்பதன் பயன் நில வெளியேற்றம் ஏற்பட்டு கிராமப்புறங்களில் தகராறு தான் விளையும். அமைதியான, சமூக நிலைமை ஏற்படாது. உற்பத்தியும் பெருகாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டும். கைவிடாமற் போனால் வேறு திருத்தத்தையாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இல்லா விட்டால் ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கராவை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்வதால் பெரும்பாலான சாகுபடியாளர்கள் நஷ்டப்படவும், கஷ்டப்படவும் வேண்டி வரும் எனச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அதே மாதிரியாக ஐந்து ஏக்கராவுக்குள் இருக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் நஷ்டம் அடையமாட்டார்களா என யோசிக்க வேண்டும்.

**SRI P. RAMAMURTHI :** நிலச்சுவாந்தாரர்களைப் பார்ப்பதில் அந்தத் தம் இல்லை. விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து இரண்டு ஏக்கரா நிலம் பறிக்கப் படுகிறது என்றால் விவசாயிகள் கையை விட்டே அந்நிலம் போய் விடுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் முழுவதும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் ஐந்து ஏக்கரா நிலமும் விவசாயிகளின் கையில் இருக்கிறது என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் முழுவதும் மிராசதாரர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு சட்டப்படி நார்ப்பது வாரம் வந்து கொண்டே இருக்கும். ஆகவே பாதிக்கப் படுபவர்கள் விவசாயிகள் தான் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவேதான், இந்த இரண்டையும் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நியாயம் வழங்க விரும்பினால், நிலமே இல்லாத சாகுபடியாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வருமானத்தில் சூனியம் ஏற்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலத்தில் பாதியைப் பறித்தி விட்டால், அவர்களுக்கு வருமானம் ஓரளவு குறைந்தாலுங்கூட, 40 சத விசத வாரம் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால், குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்கு நிலம் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லாமல் பூராவும் போய்விடும். வருமானத்திற்கு வழியே இல்லாமல் போய்விடும். அப்படிச் செய்தால், தராதை, இரு சாராருக்கும் நேராகப் பிடிப்பதாகாது. ஆகவேதான், குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கராவது சாகுபடியாளர்களுக்கு விட்டு வைக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12  
noon.

செலக்ட் கமிட்டியில் மெஜாரிடி, மெம்பர்களும், சர்க்கார்த் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்களும், மந்திரி உட்பட, இதிலுள்ள நியாயத்தை உணர்ந்தார்கள். ஆனால், சட்ட சபை முன் இப்பொழுது மசோதா வரக் கூடிய காலத்தில், சட்ட பூர்வமான தகராறுகள் ஏற்படலாம் என்று நினைத்து, செலக்ட் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொண்டதைக்கூட இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது, நடை முறையில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டால், அந்தச் சிக்கல்களை போக்க சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சபைக்கும் அதிகாரம் உண்டு. அசாங்கமும் அதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரலாம். ஆகவே, நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் நியாயமான திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இரண்டொரு சாதாரண திருத்தங்களைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமாவது :

“In the proposed section 4-A, in section (5), after the word ‘year’ occurring in line 26, add a coma and the following words ‘or has so resumed under a false plea’.”

[Sri P. Ramamurthi] [22nd September 1956]

“false plea” என்பதற்குப் பதிலாக “fraudulent misrepresentation” என்று திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்தத் திருத்தத்தினுடைய அர்த்தம் என்னவென்றால், ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய ஷரத்துக்குப்பட்டு, ஒரு சிறிய நிலச் சவாந்தார், விவசாயினிடத்தி லிருந்து இரண்டு ஏக்கரோ, மூன்று ஏக்கரோ, ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்காக எடுத்துக்கொண்டால், அதற்குப் பிறகு ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே அதைத் தன்னுடைய சொந்த சாகுபடிக்குக் கொண்டுவராமல் இருந்தாலும், நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டாலும் மீண்டும் அந்த நிலம் விவசாயிக்கே சேரவேண்டுமென்பது மசோதாவில் கண்டிருக்கும் ஷரத்து. ஆனால், வருமான வரி, விற்பனை வரி கட்டாமல் இருப்பவனுக்குத்தான் நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக் கொள்ள உரிமை உண்டு என்பது போன்ற ஷரத்துக்கள் போடப்பட்டு ருக்கின்றன. வருமான வரி, விற்பனை வரி செலுத்துபவன் அல்ல என்று ஒருவன் சொன்னால், அது தவறு என்று கோர்ட்டின் முன்னால் ருசப் படுத்துவதற்கு விவசாயிக்கு கஷ்டம். விற்பனை வரி அதிகாரியிடமிருந்தோ, வருமானவரி அதிகாரியிடமிருந்தோ சாடிபிகேட் பெற்று கோர்ட்டின் முன்னால் நிரூபிப்பது என்பது விவசாயிக்கு முடியாத காரியம். அப்படி வாங்குவதானாலுங்கூட, சீக்கிரத்திலே முடியாது. கோர்ட்டிலே பல சந்தர்ப்பங்களில் மிராசதார்கள் பகிரங்கமாக பொய்ச் சொல்லி தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். வருமான வரியை, விற்பனை வரியை தாங்கள் செலுத் துவதில்லை என்று கோர்ட்டின் முன்னால் பொய் சொன்னாலும், அதைக் கோர்ட்டார் நம்பி, அதை உண்மை யென்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பொய் சொல்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டம் இருந்தாலும்கூட, நடை முறையில் பொய் சொல் லித் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆக வே, கோர்ட்டில் பொய் சாட்சியம் சொல்பவர்கள் மீது, பொய் சாட்சியம் சொன்னதாக நிரூபிக்கப்பட்டால், அவர்கள் மீது சர்க்கார் கடுமையான நட வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பொய் சொல்பவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம். அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனாலும் நிலம் சாகுபடியாளர் களுக்கு வருவது கிடையாது. நிலம் சொந்தக்காரர்களிடமே இருக்கும். ஆகவே, மிராசதார் பொய் சொல்லி விட்டால், அவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்றாலுங்கூட, அப்பொழுது நிலம் சொந்தக்காரர்களிடமே இல்லாமல், விவசாயிக்கு வந்து விடவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக இந்தச் சட்டத்தில் போடப்பட வேண்டும் என்பது தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் நோக்கம்.

சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திற்கு நாங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது,

“After the words ‘the landlord’ occurring in line 3, of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by amendment No. 8, in list No. 2, add the following words:—

‘in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation.’”

இந்தத் திருத்தம் சர்க்காருடைய நோக்கத்தையொட்டியே தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் திட்டவட்டமாக சர்க்காருடைய நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. நிலச்சவாந்தார் எந்த விஸ்தீர்ணமுள்ள நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள் ளாலாமோ, எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு மட்டும் பழைய குத்தகை கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல் லாவிட்டால் எல்லா நிலங்களும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வியாக்கியானம் ஏற்படலாம். இரண்டாவது, நிலச்சவாந்தார் எந்த அளவு நிலத்தைச் சுவீகரித்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதை முதன் முதலாக ருசப்படுத்த வேண்டும். “பழைய குத்தகைக்கு நான் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று எழுதி விவசாயிகள் கை யெழுத்துப் போட்டுக்கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு



22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

மிராசுதார்களுக்கு இருக்கிறது. சட்ட பூர்வமாக தப்பித்துக்கொள்வதற்கு, இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இம்மாதிரி முறையும் கையாளப்படும். விவசாயிகளைப் பயமுறுத்தியும் கையெழுத்து வாங்குவது மிராசுதார்களுக்குச் சாத்தியம். அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது மற்றொரு திருத்தம். இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கராவது விவசாயிகளிடம் விட்டு வைக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the Bill is of a temporary nature. I have already said that. Therefore we have tried to make as many adjustments as possible so as not to prejudicially affect either the landowner section or the tenant section. The original clause in respect of resumption of land for personal cultivation was : ' a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding five acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant.' It was made out that thereby a large number of tenants would be thrown out. I have already given figures in respect of this. Lands held under lease under landowner owning 13-2/3 acres of land, that is 2 velis, is only 50 per cent of the total lands under lease. Therefore we will be interfering with only half of the extent of the land where there are leases. Even under that we are now taking only half of the land held by the tenants. Even with regard to that, we are now allowing the tenant to continue if he is willing to pay the prevailing rent. If he is willing he will not be disturbed. We have made many attempts to see that there is not much dislocation even during this temporary period. It should be borne in mind that this measure is only a temporary one. All adjustments which could be made in a measure which is of a temporary nature have been made having in view the position of both the landowner and the tenant. Certain hon. Members look at the measure only from the standpoint of the tenants and certain others look at it from the standpoint of the landowners. Government cannot take such an one-sided stand. They have taken into consideration both the views and have done what is best from the point of view of both the tenants and landowners. With regard to the amendments, the Government are willing to accept the amendment moved by the hon. the Leader of the Opposition. With regard to the amendment to my amendment, it is not absolutely necessary. Still in order to make the position quite clear, we have no objection to accept it. We have no objection to accept the amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyanagar. With the acceptance of these amendments and changes, I think all interests will be properly attended to.

DEPUTY SPEAKER : I will now take the amendments one by one. The question is—

“ Delete the proposed new section 4-A.”

The amendment was put and lost.

[22nd September 1956]

The amendment of Sri Rajam Ramaswamy (item ii) was deemed withdrawn.

12-10  
p.m.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ In section 4-A, inserted by clause 6, in sub-section (1), *for* the words ‘ for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant ’, *substitute* the words ‘ from any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant ’.”

The amendment was put and carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to sub-section (1) of new section 4-A (No. iii) was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ In the proposed new section 4-A, in sub-section (1) *for* the figure ‘ 5 ’ occurring in line 37, *substitute* the figure ‘ 2 ’.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ In the proposed new section 4-A, in clause (2) *for* the words beginning with ‘ or the labour ’ and ending with ‘ such reimbursement ’ occurring in lines 1-3, *substitute* the following :—

‘ Provided that the Revenue Divisional Officer shall postpone the restoration of the applicant to possession of the land until any crop, which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested ’.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ *After* the words ‘ the landlord ’ occurring in line 3, of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by amendment No. xvi, *add* the following words :—

‘ in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation ’.”

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ *Re-number* sub-sections (3) to (5) as sub-sections (4) to (6) respectively and *insert* the following as sub-section (3), namely :—

‘ (3) Any cultivating tenant from whom any land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation, may offer to pay to the landlord in respect of the extent of



22nd September 1956] [Deputy Speaker]

the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955 and the Revenue Divisional Officer shall thereupon pass an order permitting him to continue in possession on payment of such rent. The cultivating tenant shall, as long as he continues to cultivate that land, be bound to pay rent accordingly'."

The amendment was put and carried.

The Government amendment (item xvi) as amended was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"In the proposed new section 4-A, in sub-section (3), for the figures '13-1/3' occurring in line 14, substitute the figures '6-2/3'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"In the proposed section 4-A, sub-section (3) omit the words 'or the extent of land . . . 5 acres of wet land' occurring in lines '13-16'."

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"In the proposed new section 4-A, in clause (3), delete the word 'or' occurring after the words 'profession tax' in line 17, and insert a comma after the words 'income-tax' and add the words 'or municipal house-tax'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"Add at the end of sub-section (3) of the proposed new section 4-A, the following, namely :—

'nor shall sub-section (1) be deemed to confer on the landlord a right to resume possession of a greater extent than that which along with the extent he is already in possession of either as owner or as tenant or as both would make up an extent of 5 acres of wet land'."

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"In sub-clause (5), of the proposed new section 4-A, after the words 'lie fallow for more than a year' occurring in line 26, add the following words 'or transfers possession to another'."

The amendment was put and lost.

[22nd September 1956]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ In the proposed section 4-A, in sub-section (5), after the word ‘ year ’ occurring in line 26, *add* a comma and the following words ‘ or has so resumed under fraudulent misrepresentations ’.”

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ *Add* the following at the end of the proposed new section 4-A :—

‘ Nothing in the above section shall be deemed to entitle any landlord to resume possession for personal cultivation from a tenant who is having less than two acres.’ ”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri M. Narayana Kurup to add an exception at the end of the proposed new section 4-A (item xiv) was, by leave of the House, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ At the end of the proposed new section 4-A, *add* the following proviso :—

‘ Provided that nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 6 as amended was put and carried.

Clauses 7 to 10 were put and carried.

#### Clause 11.

12-20  
p.m.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“ That clause 11 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In sub-clause (2) of clause 11, for the word ‘ appeals ’ the word ‘ proceedings ’ shall be substituted.”

The object of the amendment is to cover not only appeals but other proceedings also.

The amendment was put and carried.

Clause 11, as amended, was put and carried.

Clause 12 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”



22nd September 1956]

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”

\* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, in view of the number of amendments that were moved to-day, we would have been perfectly within our rights to say that the third reading should not be taken up now. But we do not propose to do it. It has been, Sir, the almost invariable practice of this Government to spring amendments at the twelfth hour with the result that we are denied the opportunity of considering them. The Government have got their expert advisers. They bring forward Bills after very mature consideration and after going into the various statutes for years. Even then, at the last moment, they move amendments which are more important than the provisions of the Bill itself. In this case, the Bill was referred to a Select Committee also. When the Government bring in amendments at the twelfth or thirteenth hour, we confess we are unable to go into all the aspects of such amendments. Therefore, what I want to request the Government to do is to continue the practice of giving the Members an opportunity to consider all the aspects of a legislation before it is finally passed.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உறுவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-24 மசோதா ஷரத்துவாரியாக நிறைவேற்றிவிட்டது. முக்கியமான திருத்தங்கள் நாங்கள் கொண்டுவந்திருந்தும் சர்க்கார் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளாத தற்கு நான் வருந்துகிறேன். மசோதாவின் மூன்றாவது வாசிப்பின்போது சர்க்காருக்குச் சில விஷயங்களை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு வருஷ காலமாக அமுலில் இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக கல்டிவேடிங் டெனன்ஸிப் ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் என்று கொண்டுவந்தும், அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சட்டத்தை அமுல் நடத்துபவர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர். அவருக்கு இரண்டு மூன்று தாலுகாக்கள் எல்லை இருப்பதால், விவசாயிகளை விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றால், நெருங்கும் இருக்கும் டிவிஷனல் ஆபீசுக்கு விவசாயிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பணச் செலவு ஏற்படுவதோடுகூட, காலதாமதம் ஆகிறது. ஸ்தலில் கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் கோர்ட்டு கட்டணத்தைத் தவிர, சம்மன் அனுப்பவதற்கும், ஸ்தலில் கோர்ட்டில் பணம் கட்டுவதுபோல, படி கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த முறையில் விவசாயிக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுவதால் இவ்வளவு செலவு செய்ய முடியாமல் சட்டத்தில் கண்டுள்ள உரிமைகளைப் பெறமுடியாமல் போய் விடுகிறது. சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளைப் பெறுவதற்கே முடியாமல் பல இடங்களில் விட்டுப் போயிருக்கின்றன என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோர்ட்டு கட்டணத்திற்கு மட்டும் ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் போதும், மேற்கொண்டு இதர ஸ்டாம்புகள் ஒட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று உத்தரவு உடனடியாக பிறப்பிப்பதால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் 'விவசாயிகள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு தங்களுக்காக ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன் வாதாடலா

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

மென்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்குக் கொடுத்திருப்பது போல், இதர ஜில்லாக்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அப்படிப் பட்ட உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால் அதிகச் செலவும் ஆகிறது. ஒரு வக்கீலை அமர்த்திக்கொண்டு வாதாட வேண்டியிருக்கிறது. வக்கீலுக்கு அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து அமர்த்த முடியாமல் பல விவசாயிகள் கேஸ் நடத்தமுடியவில்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினர் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் விவசாயிகளுக்காக ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன் வாதாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த திருநெல்வேலி வக்கீல்கள் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம், எம். எல். எ. அவர்களை "Tout" என்று சொல்லி வக்கீல்கள் சங்கத்தின் மூலமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பது மிகவும் வருத்தப் படக்கூடிய ஒரு விஷயம். கனம் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் "டௌட்"; என்ற முறையில், லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு விவசாயிகளுக்காக வாதாடவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மை செய்ய வேண்டும், விவசாயிகள் சட்டத்தில் கண்டுள்ள பலனை அனுபவிக்கவேண்டும், என்று அதற்கு தாம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நடந்துக்கொண்டதற்காக அவருக்கு "டௌட்" என்ற ஒரு கேவலமான பெயர் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் வக்கீல்கள்தான் ஆஜராக வேண்டும், மற்றவர்கள் ஆஜராகக்கூடாது என்ற நிலைமை வருமானால், விவசாயிகள் உண்மையிலேயே தங்களுக்குள்ள உரிமையை அனுபவிக்க முடியாது. விவசாயிகள் எழுத்து மூலமாக யாரை தங்களுடைய பிரதிநிதியாக, எஜ்ஜண்டாக நிர்ணயித்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் விவசாயிகள் சார்பாக கோர்ட்டிலே, அதாவது ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னாலே வாதாட உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான விதத்தில் சட்டத்தில் இடமளிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் அம்மாதிரி உரிமை அளிக்கப்படுகிறது. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் பல கேஸ்களில் வாதாடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். மிகத் திறமையாகவும் கேஸ் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். அதே சலுகையை மற்ற இடங்களுக்கும் அமலுக்கு கொண்டுவந்தால் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பிரயோஜனமாக இருக்கும். எல்லா இடங்களிலும் வக்கீலை ஆஜராக வேண்டுமென்றிருந்தால், வக்கீல்களைப் பிடிப்பதே கஷ்டம். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதும் கஷ்டம். வக்கீல்கள் அநேகர் நிலச் சவாந்தார்களாகவும் இருப்பதால் அவர்கள் நம்மிடம் விவசாயிகள் கேஸ் நடத்தச் சொல்லவும் தயங்குகிறார்கள். நான் ஏதோ வக்கீல்களைக் குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. வக்கீல்களைப் பார்த்தாலே விவசாயிகளுக்குப் பயமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், வக்கீலும் மிராசதாராக இருக்கிறாரே, அவரிடம் நம்முடைய கேஸை ஒப்படைத்தால், அவர் நமக்காக சரியாக வாதாடவாரோ, மாட்டாரோ, வக்கீல் சரியாக வாதாடாமல் கேஸ் வெற்றி பெறாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுவது உண்டு. எந்த வக்கீலிடம் போவது என்று விவசாயிகள் தண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்கள் இருப்பதால், விவசாயி தனக்காக யார் பிரதிநிதியாக ஆஜராகலாம் என்று எழுத்து மூலமாக கொடுத்துவிட்டால், அவர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் வாதாடலாம் என்ற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். கோர்ட் கட்டணம், பராலெஸ் கட்டணம், இன்னும் பலவிதமாக ஸ்டாம்ப் ஒட்டவேண்டுமென்று இருப்பதையெல்லாம் ரத்து செய்து, ஒரு ரூபாய்க்குமேல் ஸ்டாம்ப் ஒட்டக்கூடாது என்ற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதைத் தவிர, ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரே கேஸை விசாரிக்க வேண்டுமென்றிருப்பதால், விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. விவசாயிகள் நெருந்தாரம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் போனாலும், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்குப் பல வேலைகள் இருப்பதன் காரணமாக இந்த வேலையை சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. விவசாயி தனக்கு நிலம் வேண்டு



22nd September 1956] [Sri S. Ramalingam]

மென்று ஒரு மனு கொடுத்தால், அது பைசலாவதற்கு நாலேந்து மாதங் களும் ஆய்விடுகின்றன. இதனால் காலதாமதத்தோடு, விவசாயிகளுக்கும் தொந்தரவு, நிலச்சுவாந்தாருக்கும் தொந்தரவு, ஆகையால், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் தான் விசாரனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ஸ்பெஷல் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை நியமித்து வழக்குகளை துரிதமாகத் தீர்க்க உத்தரவிட வேண்டுமாய்கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

\* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, now that the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill is going to be passed, extending the life of the existing Act for a period of two years, I wish to say a few words as to how the existing Act was worked during the last twelve months. As a result of the working of the Act, certain difficulties would have been noticed by the Courts and the Government also might have received reports in that connexion. Government might have come forward with this amendment with the best of intentions in order to have peaceful working of this Act. I wish to draw the attention of Hon. Ministers and hon. Members of this House to one small incident that took place on 18th September 1956 in Tiruchirappalli district. The Hon. Chief Minister visited Tiruchirappalli on that date. Perhaps he was not apprised of the tour programme beforehand. He was taken by the district authorities to a particular place and was asked to open a new road, formed in the midst of wet lands. It should be noted that the site on which the road was laid was not acquired by Government. The Hon. Chief Minister was taken there.

12-30  
p.m.

DEPUTY SPEAKER : May I know how that matter is relevant to this Bill?

\* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : I shall finish in a sentence or two and then show how that is relevant to this Bill. It was brought home to the Chief Minister that the site on which the road was laid was not acquired by Government. The Hon. Chief Minister refused to open that road. Such is the way in which law and order is maintained in the districts at the district level. There is also the popular view in Tiruchirappalli district that most of the revenue officials are improperly siding the trespassers who are not *bona fide* tenants. All trespasses are treated as kisan troubles. Not alone the strained relationship between the landlord and tenant and disputes arising out of that but even unlawful entry, that is, even trespasses are treated as kisan troubles. There is a very strong feeling in Tiruchirappalli district that this Act is not satisfactorily and properly worked out. Government should therefore take early steps to issue necessary orders or, if rules are to be framed, frame the rules in such a manner so that there is no ambiguity. To some extent I agree with Sri S. Ramalingam that lawyers cannot be engaged by poor tenants for all their cases. There are tenants who are poor and who cannot afford to engage lawyers. Government should take the responsibility and frame rules at the earliest possible moment so that the Act could be worked

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [22nd September 1956]

smoothly and no confusion or disturbance takes place in places where no disturbances had occurred till now. That is my wish and I do hope that the present Bill when it becomes an Act would work smoothly and peacefully for two years than hitherto.

12-37  
p.m.

**SRI P. RAMAMURTHI :** கனம் உதவி சட்டநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி ரெட்டியார் திருச்சி ஜில்லாவில் அதிகாரிகள் விவசாயிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு தகராறு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். தகராறுகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன், மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், விவசாயிகள் தகராறுகள் என்பதற்கு பதிலாக, மிராசதார்கள் தகராறு என்று சொல்லியிருந்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். ஏன் என்று கேட்டால், இருக்கக் கூடிய மிராசதார்கள் கொஞ்சங்கூட விட்டுக்கொடுக்க மாட்டோம், வெள்ளையர் ஆதிக்க காலத்தில் இருந்தமாதிரிதான் இருப்போம் என்று உறுதியாகக்கொல்லிக் கொண்டு கொண்டேயுடிப்பதையே தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் தான் இந்தத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தகராறுகளில் விவசாயிகள் பக்கம் நியாயம் வழங்கும் அதிகாரிகள் மருந்துக்குக்கூட ஒன்று இரண்டு பேர் கிடைப்பது சண்டம். நல்ல வேளையாகத் திருச்சி ஜில்லாவில் அங்கு இருக்கும் விவசாய இயக்கத்தின் பலத்தை உத்தேசித்தோ என்னவோ அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு ஒரளவு நியாயம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்பொழுதும் விவசாயிகளை வாட்டி வதைப்பது என்பது மிராசதார்களின் தொழிலாகிவிட்டது. சத்திய சந்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் மிராசதார்கள் முன்பு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை அடிமையாகக் காத்தி கட்டி வைத்து புனியம் விளாற்றி அடித்துவந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சத்திய சந்தர்களுக்கு அதிகாரிகள் நியாயம் வழங்கவில்லை என்று கூறுவது உண்மைக்கு முற்றிலும் புறம்பான விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கூறிய விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் போன வருஷத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக பிரத்தியேகமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் முறையில் விவசாயிகளின் சார்பாக கோர்ட்டில் வாதாடி இருக்கிறார். விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதை தடுப்பதற்காகவே அவர்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு அவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கோர்ட்டுகளில் 150 மனுக்கள் வரை தாவா செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளின் சார்பில் நியாயம் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார். அங்கிருக்கும் வக்கீல்கள் சங்கம் அப்படிப்பட்ட ஒருவரை “டெளட்” மாமா என்று சொல்லி பகிரங்கமாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. இந்த வக்கீல் சங்கத்தின் செல்வாக்கைப் பற்றி நான் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் போது மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள வக்கீல் சங்கங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லா வக்கீல் சங்கத்தின் தீர்மானத்தை கண்டித்திருந்தால் நிலைமை வேறுக இருக்கும். வக்கீல் மாதிரி பணம் கொடுத்தால்தான் கோர்ட்டில் ஆஜராகி வாதாட முடியும் என்று சொல்லாமல், விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி நல்லெண்ணத்தோடு அவர்களுக்காக வாதாடிய ஒருவரை “டெளட்” என்று தீர்மானிக்கும் ஒரு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வக்கீல்கள் பணம் கொடுத்தாலும் மிராசதார்களுக்கு எதிராக விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக வாதாடி நியாயம் கோருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுவது சிரமம். ஆகையால், சம்பந்தப்பட்ட விதிகள் சரியான தோரணையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்று கோருகிறேன். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கும்பொருட்டு, இந்த விதமான சங்கடங்களுக்கும் இடமில்லாமல் விவசாயிகள் தாங்கள் சார்பாக, யாரை ஆஜர் செய்யும்படியாக எழுத்து மூலமாகக் கோருகிறார்களோ அவர் வக்கீல் பரீட்சை பாஸ் செய்திருந்தாலும் சரி, செய்யாவிட



22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

டாலும் சரி, பொது ஜன ஊழியர் யாராயிருந்தாலும் சரி, அவரை, கோர்ட்டில் ஆஜர் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு என்று விதிகள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய வழி செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

\*SRI R. S. ARUMUGAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுகளிலும் சிலில் கோர்ட்டுகளிலும் ஒரே சமயத்தில் கேஸ்கள் நடக்கின்றன. மிராசதார்கள் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டிலும் தாவா செய்துவிட்டு, சிலில் கோர்ட்டிலும், 'cultivating tenant' அல்ல என்று ஒரு கேஸ் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரண்டு கோர்ட்டுகளிலும் பல கேஸ்கள் நடக்கின்றன. சிலில் கோர்ட்டில் பிரதிவாதி 'cultivating tenant' என்று ருசப்படுத்தப்பட்டு விட்டால், அந்த கேஸ் உடனே ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இதனால் பல தகராறுகள் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கும்பொழுது சிலில் கோர்ட்டில் இன்னொரு ஆர்டர் கோரப்படுகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் ஏற்கெனவே கேஸ் இருந்தால், சிலில் கோர்ட்டு தாவாவை அப்படியே ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்பது தான். இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய விஷயமாக ஏதோ பேசப்பட்டது. விவசாயிகள், ஒவ்வொரு வரும் வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுத்து, முழு தாவாக்கள் நடத்தும் நிலை வில் இல்லை. நான் விவசாயிகளுக்கு என்னுடைய இயன்ற உதவியை செய்து வந்தேன். ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கும்போது கோர்ட்டுக்கு வெளியே என்னைச் சுற்றி சுமார் 200, 300 விவசாயிகள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து ஏதோ எண்ணம் கொண்டு வேண்டுமென்றே என் மீது தீர்மானம் வக்கீல் சங்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மேலும் பேச தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் ஒரு விவசாயி பல தடவைகள் "process fee" செலுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஸம்மன் போனால், மிராசதார்கள் அதை வாங்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது, அவர் ஊரில் இல்லை என்று தபால்காரரிடம் சொல்லப்பட்டு விடுகிறது. இம்மாதிரி ஒரு விவசாயி பல தடவைகள் ரூ. 1-7-0 "process fee" கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிலவி வருகிறது. உண்ண உணவு இல்லாமல் இருக்கும் விவசாயி நாளை, ஐந்து தடவைகள் "process fee" செலுத்தவது மிகவும் கஷ்டமாயிருப்பதால், அவர்கள் இன்மேல் கேஸ் நடத்த வேண்டாம் என்று சேனை பாதியில் விட்டுவிட்டுப்போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளின் பல மனுக்கள் தள்ளப்பட்டாயாகின்றன. ஆகையால் விவசாயிகள் ஒரு தடவை ரூ. 1-7-0 "process fee" கொடுத்தால் போதும், அதை வைத்துக்கொண்டு மிராசதார்க்கு எப்படியாவது ஸம்மன் ஜூரி செய்ய வேண்டுமென்று விதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

நான் முன்பு சொன்னது போல், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் 6-ம் தேதி தாவா என்றால், சிலில் கோர்ட்டில் 7-ம் தேதி தாவா என்று இரண்டு இடங்களிலும் கேஸ்கள் நடக்கின்றன. இரண்டு கோர்ட்டுகளிலும் அலைந்து கஷ்டப்பட்டபடியாய் பல விவசாயிகள் கேஸ்களை பாதியில் விட்டுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் இருந்தால், சிலில் கோர்ட்டு கேஸையும் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றிவிடவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு விதியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[22nd September 1956]

12-47  
p.m.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, it was said that the Government made last minute amendments and the Members were not given sufficient time to go through the amendments. Sir it was not deliberate; Government are not anxious to do so and they do not deliberately reserve it to the last and surprise the House at the last. In the course of discussion, certain new points arise and Government necessarily have to bring in amendments. Their sole object is to do justice to both the parties. Not that we very much like it. In fact it gives a lot of difficulty for the Member in charge also who pilots the Bill.

The Leader of the Opposition also has brought forward last minute amendments and in order to clarify certain viewpoints and make it clear we have to accept. So in the course of piloting Bills, last minute amendments are always there in every legislation. It is bound to come. But as far as possible we will avoid that and we are sincerely trying to do that.

With regard to some statements about the district officials, one hon. Member said that a particular official or officials are very sympathetic towards the tenants and they are doing everything possible in that respect. There are also hon. Members, if not on this occasion, but on other occasions, who say certain officials side with the landowner class. The trouble is this. It all depends on the view point from which it is looked. Officials are not to blame. There are rules, Acts, etc. They do not deviate from them. But from a particular angle it may look that he is sympathetic towards some. On the other hand, the other person, who looks at it from a different angle, may think differently. Say for instance, if anything is favourable to him, the landlord may think the official is good. Therefore, the whole thing depends on the viewpoint from which they look at things. The official is there bound by rules. The only thing the official can do is to be discretionary in giving some adjournments or in receiving people kindly and all that. Some officials are more accessible than others. In that respect there is difference but not in the implementation of their work.

Then another hon. Member wanted some clarification. He said that if a question whether a particular person is a cultivating tenant or not was raised before two forums, that is before the Revenue Divisional Officer's Court as well as the Civil Court, there would be difficulty. Now we have made provisions to the effect that if the Civil Court *prima facie*—it may be by an affidavit also—comes to the conclusion that he is a cultivating tenant, the whole proceedings will be transferred to the Revenue Divisional Officer. Thus the difficulty stated will be removed. We have provided for that.

SRI P. RAMAMURTHI : In referring to the particular case that the hon. Member Mr. Arumugam has raised, I would like to ask the Hon. Minister to clarify whether the fact that the landlord himself has already filed an application in the Revenue Divisional



22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Officer's Court will not be *prima facie* evidence that the particular tenant is a cultivating tenant and therefore entitled to the protection under this Act.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think it is so. The Civil Court must tentatively decide that he is a cultivating tenant and then the case comes to the Revenue Divisional Officer. That is what I understand we are providing for.

Then with regard to lawyers an allegation was made by the Leader of the Opposition. This is a matter to which I think I am not called upon to reply here. I do not know even the details of the case. That is a matter on which I cannot say anything.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again on Monday, the 24th September at 9 a.m.

The House then adjourned (12-50 p.m.).

#### IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

152. *The Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, as revised, issued in G.O. No. 3730, Industries, Labour and Co-operation, dated 20th August 1956. [Laid on the table of the House under section 19 of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), as amended.]*

153. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1691, Revenue, dated 6th July 1956, amending certain rules of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, as amended.*

154. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2692, Revenue, dated 6th July 1956, amending certain rules of the Madras Betting Tax Rules, 1935, regarding collection of tax from book makers at Guindy and at Ootacamund.*

155. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1745, Agriculture, dated 13th July 1956, amending the General Timber Transit Rules and the Special Timber Transit Rules authorizing the Range Officers to issue Form II permits.*